

UTRIP OBČINE
LUKOVICA

Rokovnjak

INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS

Letnik 2 - št. 11

Gruden (december) 2000

IZDAJA OBČINA LUKOVICA v nakladi 1550 izvodov.

*Želimo vam vse najlepše
v prihajajočem letu 2001*

Proslava v Lukovici

Kam bomo šli za praznike?

23. 12. prihaja v RCU v Lukovico zvezda...

ZOPET Z VAMI

V izsušeni Rokovnjačev mošnjček je zopet pricurljal drobní potoček iz občinskega proračuna, kar nam je omogočilo, da se zopet srečamo. Vaše javljanje glasilu je sicer v zadnjih tednih zamrlo, saj so vas verjetno nekateri prepričali, da je Rokovnjač med političnimi begunci. Kot vidite, ni tako. No, snovi nam vseeno ne manjka, saj se je v preteklem obdobju nabralo kar za tri številke. Seveda zato marsikateri članek ni našel prostora v tem Rokovnjaču. Finančna sredstva so in bodo tudi v bodoče uravnavala prihod Rokovnjača v vaše domove. Mi seveda upamo, da bo čim manj takih mesecev, ko ga ne bo na obisk. Seveda bi to pomanjkanje denarja lahko zapolnili tudi z oglasi, vendar očitno pri zasebnikih ni prav dosti volje, da s svojimi prispevki pomagajo pri izdajanju časopisa. Da o dobro stoječih podjetjih ne govorimo, razen seveda svetle izjeme, ki je reden gost na zadnji strani.

Rad bi povabil vse, ki me kličete domov v vseh mogočih in nemogočih urah, da se raje pojavite v času uradnih ur (v sredo od 17.-19. ali v soboto od 9.-11. ure) v prostorih glasila Rokovnjač v občinski zgradbi v Lukovici, vhod z dvorišča. Verjemite mi, da pogovor z menoj ali mojimi namestniki ne bo ogrožal vaše varnosti, bo pa zato lahko bolj temeljit.

Dostikrat mi postavljate tudi vprašanja, ki bi jih morali zastaviti občinski upravi ali županu, in ko predlagam, da to storite, vprašanje raje umaknete. Vaša vprašanja posredujem in iščem odgovore brez navedbe vašega imena, zato so ti strahovi povsem odveč. Zagotovo pa bi z več vprašanji na prave naslove lahko rešili tudi marsikateri nesporazum, nerazumevanje ali težavo. Tudi odgovornim bi tako omogočili učinkovitejšo delo in zavzemanje za reševanje problemov, ki vas najbolj težijo.

Omenil sem, da sem dobil dosti prispevkov in da marsikateri ne bo objavljen zaradi pomanjkanja prostora in sredstev, kar pa ne pomeni, da ne bo služil svojemu namenu, saj bo po vsej verjetnosti vključen v kroniko Občine Lukovica, ki jo nameravamo tudi urejati. Zato vas prosim, da še naprej pridno beležite dogodke okrog vas in nam pošiljate prispevke. Literarnih prispevkov v zadnjem času praktično ni, zato bi vas prosil, da nam pošljete tudi tovrstno gradivo, saj bomo iz teh prispevkov nekoč v prihodnosti pripravili tudi literarni večer, kar je zagotovo za vsakega avtorja in tudi gledalca zanimiv dogodek.

Da ne bom porabil preveč prostora, ta uvodnik končujem. Ob tem pa vam v imenu uredniškega odbora želim, da za prihajajoče praznike sreča najde prostor v vaših srcih in da vas uspeh spremlja v letu, ki prihaja.

urednik

Spoštovane občanke, cenjeni občani!

Kmalu bomo spet obrnili zadnji list na koledarju tega leta. Zakorakali bomo v prvo leto novega tisočletja - z novimi nalogami in novo zagnanostjo. Leto 2000, od katerega se poslavljamo, je bilo prepleteno z uspešnimi dogodki; prizadevamo si, da bi kvaliteta življenja bila merilo za celotno občino in vsakega občana posebej. Tako bo naše delo tudi v prihodnjem letu usmerjeno v skupno korist in iskanje najboljših rešitev za vse probleme, ki so v letošnjem letu ostali nerešeni, in vsa odprta vprašanja, ki se bodo prav gotovo pojavljala.

Vse občane naj v letu 2001 spremljajo naše najboljše in iskrene želje za mirne in vesele božične praznike, za zdravje, uspeh in osebno srečo!

Čestitamo Vam tudi za dan samostojnosti!

ŽUPAN:

Anastazij Živko Burja

OBCINSKI SVET in
OBCINSKA UPRAVA

Subvencioniranje pridelave mleka in mesa, osemenjevanja govedi in zavarovanja živali in posevkov v občini Lukovica

Obveščamo vas, da je Občina Lukovica s 1. decembrom 2000 prenehala z izplačevanjem subvencij za pridelavo mleka in mesa, osemenjevanja govedi in zavarovanja živali in posevkov v skladu s sprejetim Zakonom o kmetijstvu in smernicami evropskega pridruženega sporazuma.

Občina Lukovica bo v proračunu za leto 2001 namenila sredstva za razvoj kmetijstva na osnovi predlogov Odbora za gospodarstvo, obrt, kmetijstvo in turizem, Kmetijsko svetovalne službe in Odbora za finance.

O možnostih koriščenja sredstev bodo kmetje obveščeni preko Kmetijsko svetovalne službe in glasila Rokovnjač!

P. V.

OBRATOVALNI ČAS ODLAGALIŠČA V DOBU

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. obvešča vse uporabnike storitev odvoza in deponiranja komunalnih odpadkov, da bo s prvim novembrom 2000 začel veljati spremenjen - zimski obratovalni čas odlagališča.

Odlagališče komunalnih odpadkov bo v času od 1. novembra 2000 pa do 1. aprila 2001 odprto ob delavnikih od 14. do 18. ure, ob sobotah pa od 8. do 18. ure.

Javno komunalno podjetje
PRODNIK d.o.o.

Uredniški odbor:

Člani: Maja Smrkolj, Joško Jakopič,
Vinko Jeras, Iztok Obreza

Lektor: Ivica Ogorevc

Tehnični urednik: Božo Stupica

Glavni in odgovorni urednik: Vili Golob

Rokovnjač izhaja
v nakladi 155 izvodov, prejemajo ga vsa
gospodinjstva na dom.

Naslov: Lukovica 46
1225 Lukovica

Tisk: Kočevski tisk

GOSPODARJENJE OBČINE

Pogovor z županom

Kako poteka gospodarjenje v naši občini?

Najprej bi rad pogledal v preteklost. Ko sem prevzel župansko dolžnost, sem obljubil ljudem, da bom v svojem mandatu poskušal zagotoviti čimbolj enake pogoje vsem občanom. Jasno je, da so najpomembnejše investicijske naloge, telekomunikacijske povezave, ceste, voda in elektrika. Naselja v dolini so bila v teh pogledih najbolj opremljena, manjkala je le telefonija. S prispevki občanov in občine smo napeljali telefone v vse domove. Z gradnjo cest, ki se je izvajala do ustanovitve nove občine, nismo mogli biti zadovoljni, saj je bilo v našem prostoru v povprečju letno zgrajenih komaj sto metrov cest. Sedaj gradimo povprečno sedem do osem kilometrov cest letno. Neurejena je še vedno preskrba s pitno vodo. Ta problem rešujemo postopno z lastnim delom in izbranimi izvajalci, saj je izvedba teh del s strani komunalnega podjetja veliko dražja. Tudi obnovo elektrovezov smo spodbudili, vendar elektrogospodarstvo ravno ne hiti z deli.

Želel bi izvedeti, kako smo gospodarili letos

Proračun občine smo z javljanjem na razpise v precejšnji meri povečali. Letos smo še odpravljali posledice plazenja tal po lanskim neurjih, kljub temu pa smo popravili in dokončali še več kilometrov cest kot v prejšnjih letih. Nadaljevali smo z urejanjem vodovodnega omrežja in dosegli, da se obstoječi glavni vodovod v celoti obnavlja. Zamenjane bodo škodljive azbestne cevi z novimi alkatenskimi. V Zlatem Polju smo napravili novo vrtino, saj obstoječa ni zadovoljevala vseh potreb. Seveda smo sodelovali s precejšnjimi finančnimi sredstvi tudi pri obnovi kulturnih spomenikov. Precejšen strošek so bili tudi Dnevi evropske kulturne dediščine, kar pa je opravičljivo, saj smo s tem postali prepoznavnejši v slovenskem in evropskem prostoru. Glavni del proračuna se vsako leto porabi za urejanje zakonskih obveznosti do osnovne šole, socialnih izdatkov, prispevkov za zdravstvo in knjižničarstvo. Rezervirana sredstva za vrtec čakajo le na izdajo gradbenega dovoljenja, da bomo s tem prepotrebni projektom čimprej poskrbeli tudi za najmlajše. Končno smo dosegli tudi ureditev izvoza iz kamnoloma in s tem vsaj delno razbremenili bližnje prebivalce. Gradi se kanalizacija v Lukovici in Krašnji.

Kaj načrtujete za prihodnje leto?

V prvi vrsti izgradnjo otroškega vrta. Nadalje bomo končno uredili kanalizacijo za šolo in Čebelarški dom. Nadaljevali bomo z obnovo kulturnih spomenikov. Obnova vodovoda bo prav tako potekala po predvidenih načrtih, seveda sredstvom primerno. Prav tako

Intervju z županom

bomo tudi v prihajajočem letu obnavljali občinske in vaške ceste. Tudi plazišča še niso v celoti sanirana. Naša stalna skrb je tudi dokončna ureditev ukrepov in križišč na magistralni cesti G10. Tu nam žal izvajalci delajo vse prepočasi, saj bi po vladni uredbi morala biti vsa ta dela končana že pred pričetkom gradnje avtoceste. Skrbeli bomo za dodatno izdelavo planov gospodarskega in turističnega razvoja naše občine, kakor tudi za smotno izrabo prostora. Pri gospodarskih projektih bomo sodelovali z občinami severno in vzhodno od Ljubljane, s katerimi smo sklenili ustrezen sporazum.

Ob tolikšnem delu se gotovo pojavljajo tudi neprijetne stvari. Kaj vas najbolj moti?

Predvsem me moti nerazumevanje ljudi za skupne interese. Če hočemo zagotoviti enake pogoje življenja vsem občanom, moramo investirati v do sedaj zapostavljena področja. Ljudje, ki imajo že zagotovljene vse osnovne življenjske pogoje, pa nikakor nočejo razumeti moje usmeritve, da enake pogoje zagotovim tudi drugim. Nasprotovanje projektom, ki bi to zagotovili, je boleče in tudi žaljivo. Motijo me posamezniki, ki tudi sami ne bi znali prav utemeljiti svojega nasprotovanja nekaterim projektom, ki bi tudi njim, ne samo drugim, zagotovili boljše življenje. Moti me, da moramo vedno posegati v preteklost, da upravičimo nekatere projekte, namesto da bi gledali in gradili naprej. Ob vsaki načrtovani gospodarski investiciji se najdejo ljudje, ki jih le-ta moti, če ravno zaradi neizvedbe le-teh ostaja v naši dolini veliko ljudi brez službe.

Kakšne so vaše želje za nadaljnje delo?

Predvsem želim več argumentiranih predlogov za gospodarski razvoj. S so-

besedniki si želim pogovorov in realnega odnosa do problemov, ki jih moramo reševati. Za ta naš majhni prostor naj strankarski interesi ne izpodrivajo interesov ljudi. Več sodelovanja si želim tudi pri pridobivanju sredstev za naš razvoj, saj je doslej ta skrb bila v glavnem prepuščena občinski upravi in meni. Upam tudi, da bo v novi vladi več razumevanja za potrebe razvoja naše občine.

Gospod župan, hvala za odgovore in upam, da se bodo vaše želje uresničile v dobro nas vseh.

V. G.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV LUKOVICA

Društvo upokojencev Lukovica sporoča svojim članom, da bomo članarino za leto 2001 pobirali na običajnih mestih in obenem vpi-sovali nove člane.

7. 1. 2001 Lukovica, od 8. ure do 10. ure (pisarna DU)

7. 1. 2001 Prevoje, od 10. ure do 12. ure (KS Prevoje)

14. 1. 2001 Blagovica, od 9. ure do 11. ure (gostilna Žohar)

14. 1. 2001 Krašnja, od 11. ure do 12. ure (Šola Krašnja)

Uradne ure bomo imeli vsak četrtek od 15. uri do 17. ure.

Predsednik DU Lukovica:
Marija Poljanšek, l.r.

PRAZNIK OBČINE LUKOVICA

V petek, 29. septembra, se je s slavnostno sejo občinskega sveta, ki se je je udeležil tudi častni občan dr. Niko Kralj, začelo praznovanje občinskega praznika. Župan občine Lukovica gospod Anastazij Živko Burja je v slavnostnem govoru poudaril dosežke občine v tem letu in pozval navzoče k nadaljnjemu tvornemu sodelovanju. Veliko ljudi se je zbralo pred občinsko zgradbo, kjer je lukoviška godba na pihala izvedla svoj program. Župan in predsednik krajevne skupnosti sta zatem slovesno odprla prenovljeno dvorano. Učenci OŠ so ponudili obiskovalcem medico in mošt ter vsakemu pripeli trsko s starega poda obnovljene dvorane, s cvetom, pri čemer so jim pomagale članice Društva podeželskih žena. Zatem so obiskovalci napolnili dvorano, ki sedaj res kaže popolnoma drugačno podobo. Kulturni program so izvajali Mešani pevski zbor Šentviški zvon, člani KD Janko Kersnik in harfistka Bronka Prinčič. Slavnostni govornik je bil gospod župan. Zahvalil se je vsem, ki so sodelovali z Občino pri njenih naporih za izboljšanje življenjskih pogojev ljudi, poudaril je odmevnost Dni evropske kulturne dediščine in se zahvalil vsem, ki so sodelovali ob tem. Ker komisija za priznanja občine ni podelila nobenih priznanj (vzrok naj bi bile volitve), je podelil svoja priznanja:

KS Rafolče, za vzorno sodelovanje z Občino pri izpeljavi komunalnih investicij,

Turističnemu društvu Preserje, za vzorno sodelovanje in izvedbo Kmečke olimpiade in ohranjanje običajev.

Športnemu društvu Krašnja, za organizacijo odmevnih športno rekreativnih prireditev,

Odboru za prenovu dvorane, za prizadevnost pri obnovi dvorane Kulturnega doma Janko Kersnik,

Damjani Pečnik, za strokovno izvedbo spomeniško varstvenih akcij v občini, posebej še na Golčaju,

Jožetu Vrtovšku, za prizadevnost pri obnavljanju cerkve na Golčaju,

Marjanu Klopčiču, za vzorno sodelovanje z Občino in odstop zemljišča za novo vodno vrtino v Zlatem Polju,

Alojziju Ravnikarju, za veliko osebno zavzetost in dolgoletno delovanje v KS Blagovica,

Tomažu Cerarju, za veliko osebno zavzetost pri izpeljavi vseh komunalnih investicijah v občini.

Po končanem kulturnem programu je sledilo družabno srečanje, ki so ga s svojimi izdelki popestrile članice Društva podeželskih žena.

V. G.

**NAJ VAM LETOŠNJI BOŽIČNI
PRAZNIKI NAKLONIJO OBILO
LEPIH DRUŽINSKIH DNI**

**OB NOVEM LETU 2001 PA
VAM ŽELIMO ZDRAVJA, SREČE
IN DELOVNE USPEŠNOSTI**

OBČINSKI ODBOR

PROSLAVA OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI

V letošnjem letu obhajamo Slovenci kar nekaj jubilejev: državljani praznujemo že 10-letnico samostojnosti in plebiscitne odločitve, obhajamo pa tudi 200-letnico rojstva našega največjega pesnika in domoljuba dr. Franceta Prešerna.

Naša občina je imela kulturno slovesnost v soboto, 9. 12. 2000, v lepo obnovljenem Domu v Lukovici.

Mladi in prizadevni lukoviški kulturniki so pripravili odlični enourni program, ki ga je povezovala Helena Urbanija. V govornem delu je Matej Kotnik recitiral in bral pesnika Prešerna, Vito Kotnik, Miha Urbanija in Miha Bogataj pa so se spominjali tudi drugih velikih slovenskih mož, kot so Primož Trubar, A. Martin Slomšek, Ivan Cankar in Oton Župančič. Govorni del je bil spremljan z diapozitivi.

Za pevski del je poskrbel Šentviški zbor s svojimi odličnimi solisti: Bernardo, Špelo, Matevžem in Primožem.

Slavnostni govornik tega večera je bil prof. Niko Kralj, častni občan občine Lukovica. (Kot zanimivost naj omenim, da je gospod Kralj letos praznoval svoj okrogli jubilej – 80 let.)

Tudi tokrat se je lukoviška dvorana napolnila s hvaležnimi obiskovalci, saj so ob koncu prireditve nagradili vse nastopajoče z dolgim aplavzom.

Podžupan Janko Hrovat se je v imenu Občine Lukovica vsem zahvalil in čestital za praznik.

M. P.

Proslava

OTVORITEV CESTE NA KORPE

Dne 20. 10. 2000 je ob zvokih fanfar predsednik KS Blagovica, g. Prašnikar, svečano odprl 1000 m dolgo in težko pričakovane ceste na Korpe nad Blagovico. Čeprav je tako ena hlačnica teh novih hlač ostala nekoliko krajša, ker je baje zmanjkalo denarja za blago, vaščani Korp poslej ne bomo več v stalnem strahu, da nam bo vsak prihodnji naliv odnesel del te strme ceste, da bomo neprestano morali ročno zasipavati globoke jarke, razbijati avtomobile ali pa pešočiti v dolino. Župan naše nove občine Lukovica je bil mož-beseda (čeprav smo ga morali na to nekaj let vztrajno spominjati) in nam je tako dokazal, da nismo več tako pozabljeni, kot smo bili v bivši občini Domžale. Biti odrezan od sveta - fizično in tudi čustveno - pač ni tako prijetno v času, ko se drugi združujejo v Evropi in ko čedalje bolj spoznavamo, da je samo skupno možno doseči vse cilje.

Jeseni leta 1994 nam je zemeljski plaz na dveh mestih v dolžini cca 50 m dobesedno odnesel vso cesto, občina Domžale pa nam je sporočila, da finančnih sredstev za sanacijo "v proračunu občine ni bilo predvidenih", pač pa so ta problem uvrstili v osnutek proračuna nove občine Lukovica za leto 1995 in prosili za pomoč tudi Ministrstvo za okolje in prostor RS. Dne 05. 11. 1995 je KS Blagovica potrdila gradbeni odbor, ki je bil ustanovljen že 14. 9. 1994. Z dandanes zelo modernim geslom "Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal" smo sami izbrali novo traso (ker sanacija plazov bi po ocenah stala približno 55.000.000.-SIT!), pridobili soglasja lastnikov zemljišč in zbrali potrebna sredstva za spodnji stroj nove ceste, ki je 10 hiš ter skupno 36 uporabnikov spet povežala s svetom. Nekateri "zelo ozaveščeni" Slovenci so to priliko porabili za razna izsiljevanja - med njimi je najbolj zablestel neki Pepe, ki si je svojih 549 m² zemljišča za vodno zajetje in cestišče pustil plačati kar dvakrat: enkrat od nas vaščanov samih, ki smo za ta namen morali dodatno (in takojci!) zbrati še 188.000.- SIT, enkrat pa še od občine Lukovica, ki je izvedla tudi potrebno geodetsko izmero. Taisti Pepe pa je sedaj, tik pred asfaltiranjem, poizkusil izsiljevati še tretjič in je zahteval, da se mu poleg širine ceste 3,00 m in plačane skupne povprečne širine 5,23 m plača še neki namišljeni jarek, ki ga v resnici sploh ni. Vztrajno je nagajal in vsak dan s traktorjem uničil fini planum - asfalta pa mu zaenkrat kljub prizadevanjem še ni uspelo uničiti. Zanimivo je, da to cesto enako potrebuje tudi on - pa si kot kaže po starem slovenskem običaju raje zvrta luknjo v koleno, samo da bi škodil še drugim! No, tradicija je pač tradicija. Verjetno se bo nekega dne počutil

zelo osamljenega. Neka druga, zelo znamenita osebnost, ki ima tudi hišo na Korpah, je do skrajnosti razvila svoj socialni čut in izjavila, da ceste sploh ne potrebuje in da ne bo prispevala ničesar (čeprav smo jo naslednji dan videli v avtomobilu na Korpah) - nekaj za tem pa je vzvišeno in brez komentarja odklonila denarno nagrado v višini 5.000.000.-SIT, kar jo je vsekakor naredilo bolj popularno kot pa njeni izdelki.

Skratka, sredstva so bila končno zagotovljena v raznih proračunih, bili smo uvrščeni med prioritete objekte, izdelan je bil projekt in pričeta tudi v RS tako popularna in dolgotrajna papirnata vojna za legalizacijo te ceste. V nasprotju s tem pa dandanes izredno hitro delujejo razni inšpektorati, ki za našo drago in predrago (v obeh smislih besede) domovino bliskovito pobirajo kakšno primerno globo - vztrajni Pepe iz doline namreč tudi te prilike ni zamudil in je takoj ob pričetku asfaltiranja poklical inšpektorje, da bi preprečili nadaljnja dela, čeprav je sam že 26. 10. 1995 podpisal, da je prejel terjatve, da dovoljuje odmero in odpis dela parcele v korist občine. No, na srečo je zmaga pamet večine, saj občina je že 9. 11. 1995 potrdila, da bo predvidela asfaltiranje v letu 1996, oziroma najkasneje 1997 - pretekla so samo še pičla tri leta in res je cesta asfaltirana v najožji možni širini 3,00 m in debelini 6 cm. Bojimo se, da jo bodo kmalu poškodovali preko 20 ton težki transporti lesa raznih Pepetov, ki jih po tradiciji izvajajo ravno po deževju, ko je teren kar najbolj razmočen! Tudi bankine so utrjene v vsej potrebni širini nekaj cm, kot bi jih z lopatko nasuli otroci - ampak hvaležni smo za vsako dobro voljo - saj zdaj za res vemo, da spadamo zraven, k naši novi družbi, in da nas nihče več ne

zapostavlja. Tokrat nam ne bo že tretjič odneslo pripravljenega spodnjega ustroja. Vsaj glavne strmine so končno pokrite. Preostalo je le še približno 200 m ceste, ki je po projektu in tudi proračunu predvidena za asfaltiranje v vasi Korpe in pa nekaj metrov v Podsmrečju, ob priključku na magistralo. To v zvezi z novim priključkom na avtocesto.

Skratka: konec dober - vse dobro! Proslavljali smo v izredno prijetnem vzdušju, plesali in se smejali še pozno v noč. Župan je bil ta večer žal nujno zadržan, vendar se mu za vse njegovo prizadeto zavzemanje in tudi človeško toplino iskreno zahvaljujemo in mu želimo uspehov v njegovi nadaljnji politični karieri. Želimo, da bi preostalih 200 m bilo izvedenih hitreje in z manj škripanja z zobmi. Zavedali smo se, da je ta cesta simbol povezave med ljudmi - zato naj še dolgo živi in kljubuje vsem nečimrnim Pepetom tega sveta!

10-letna Monika Sedeljšak iz Korp pa je otvoritev počastila še s svojo pesmico:

NA KORPAH NEKOČ
BILE HIŠKE SO TRI,
V NJIH SO ŽIVELI
KMEČKI LJUDJE.

SO LETA MINEVALA,
MLADINE NI B'LO,
DA ORALI, SEJALI
BI V DOBRO ZEMLJO.

SEDAJ SE VASICA
SPREMENILA JE VSA,
PO NOVI SE CESTI
PRIPELJEŠ DO TJA.

VASICA JE LEPA
IN ČISTI JE ZRAK,
V MIRU ŽIVIMO,
KOT KRALJ JE ZDAJ VSAKI!

J. Medved

SPREMEMBE PROSTORSKEGA PLANA

- PREDVIDENE LOKACIJE ZA ODLAGALIŠČE ODPADKOV

POJASNILO KRAJANOM KS PREVOJE

Glede postopka sprejema Sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Domžale za obdobje 1986-2000 in družbenega plana Občine Domžale za obdobje 1986-1990, oboje dopolnitev 1999 za območje Občine Lukovica (v nadaljevanju prostorski plan), ki se nanašajo na predvideno odlagališče komunalnih odpadkov na območju KS Prevoje, sem krajanom dolžan naslednje pojasniti:

Odlagališče komunalnih odpadkov v Prevojskih gmajnah je bilo na omenjenem območju predvideno že v nekdanji Občini Domžale, prav tako kot odlagališče Korenščica v Trnjam. V novi Občini Lukovica smo v l. 1996 ob spremembah in dopolnitvah prostorskega plana dodali le rezervacijo prostora za deponijo Orehovica (Trojane) in v Lukovici za podjetjem TOKO-LINE (nekdanja "Mojca"). Poleg teh lokacij, ki jih predvideva prostorski plan, pa imamo še drugih 13 lokacij, kjer bi bilo v primeru odločitve možno zgraditi takšno odlagališče.

Dejstvo je, da odlagališče odpadkov v Prevojskih gmajnah sploh ni bilo predmet javne razgrnitve in javne obravnave v okviru letošnjih sprememb prostorskega plana, saj je v teh dokumentih zapisano že od prej. Gre le za eno možnih lokacij na tem prostoru, nikakor pa ne za odločitev, da bo občina tukaj res gradila odlagališče. Če bi se v prihodnosti za to morebiti odločila, bo moral potekati celotni postopek sprejemanja ureditvenega načrta in pridobivanja vseh potrebnih dokumentov ravno tako kot sedaj teče postopek sprememb prostorskega plana; torej v treh fazah: obravnavanje osnutka odloka, javna razgrnitev in nato obravnavanje predloga odloka v 2. obravnavi na občinskem svetu. V nobenem primeru torej ne brez sodelovanja prebivalcev te krajevne skupnosti.

Ker je bil v času javne razgrnitve in javne obravnave osnutka sprememb prostorskega plana (dvorana KD v Šentvidu, 23. 8. 2000) izražen oster protest krajanov, bo občinski svet na novembrski seji obravnaval tudi to pripombo in do nje zavzel stališče, kljub temu da odlagališče ni bilo predmet sprememb in dopolnitev sedanjega plana.

Zavedam se, da je odločanje o morebitnem odlagališču komunalnih odpadkov na območju naše občine, ki je že tako majhna in obremenjena z gradnjo avtoceste, zelo odgovorna zadeva.

Nihče si odpadkov ne želi, zato je Občina Lukovica vključena tudi v projekt gorenjskih občin (CERO), v okviru

katerega se članice dogovarjajo o ravnanju z odpadki in možnostih skupnega odlagališča.

Župan:
Anastazij Živko Burja

KAKO JE CESTA NA VRANKE DOBILA ASFALTNO PREVLEKO

Prve zamisli o rekonstrukciji ceste Blagovica - Vranke so se pokazale že leta 1998. Vas Vranke šteje pet hiš, od katerih sta dve ob magistralni M10, tri - ena hiša in dva vikenda pa so dva in pol kilometra oddaljene od glavne ceste v smeri proti Golčaju oziroma Borjam. Tako je na zgornjem koncu Vrank ostala le naša domačija - Pri Špancu in zato sem se povezal s krajanom sosednjih Borij, ki pa so na drugi strani občinske meje in spadajo v občino Zagorje ob Savi. Krajan Borij hodijo na delo in v šolo predvsem v Ljubljano in Domžale in zato prav tako kot mi koristijo cesto z Golčaja proti Blagovici.

Že prvi sestanek s krajanom je bil uspešen in dogovorili smo se, da bomo pričeli zbirati denar za obnovo naše ceste. Kmalu smo zbrali vsa potrebna dovoljenja.

V letošnjem letu je bila cerkev Sv. Neže na Golčaju dokončno obnovljena in tu so v septembru potekali dnevi evropske kulturne dediščine, zaradi česar se je pospešila tudi obnova ceste.

Svečana otvoritev je bila 23. septembra ob 16. uri. Kot predsednik gradbenega odbora sem vsem prisotnim zaželel dobrodoščilo na Vrankah, cesto je odprl naš župan, blagoviški in brdski župnik pa sta jo blagoslovila, kakor tudi popotno kapelico.

Rad bi se zahvalil predvsem vaščanom Borij, g. Alojzu Ravnikarju in KS Blagovica, ki so finančno in s svojim delom prispevali velik delež k obnovi. Hvaležni smo tudi vsem, ki so odstopili svoje zemljišče za pridobitev potrebnih dovoljenj in Marku Zupančiču, ki se mu zahvaljujem za korektno in pošteno delo.

Posebna zahvala pa gre Občini Lukovica, županu Anastaziju Živku Burji, Tomažu Cerarju in ostalim sodelavcem, ki so kakorkoli pripomogli k obnovi ceste Vranke - Blagovica.

Hvala tudi našim sponzorjem za asfaltno prevleko, predvsem SCT-ju, GRASTU d.o.o. Domžale in tistim, ki niso hoteli biti imenovani.

NADOMESTILO ZA UPORABO STAVBNEGA ZEMLJIŠČA (NUSZ)

Pojasnilo k vrednosti točke za izračun nadomestila

Občinski svet Občine Lukovica je na 2. seji, dne 18. 2. 1999, sprejel Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v občini Lukovica, s katerim je prenehal veljati stari odlok, ki je veljal še za celotno območje bivše domžalske občine. Nov odlok, ki je bil letos prvič podlaga za izračun nadomestila, na novo ureja plačevanje nadomestil za uporabo stavbnega zemljišča. Tako so v primerjavi s starim odlokom bistvene naslednje spremembe:

- sprememba v razvrstitvi območij (naselij), za katere se plačuje NUSZ,
- sprememba v točkovanju komunalne opremljenosti,
- sprememba skupin zavezancev za plačilo NUSZ glede na dejavnost,
- sprememba točkovanja kriterija namembnosti in lege stavbnega zemljišča.

Višina nadomestila za zazidano stavbno zemljišče se po novem odloku izračuna enako, kot se je izračunavalo v preteklosti po starem odloku. Skupno število točk, dobljeno iz meril in točkovanja, se pomnoži s stanovanjsko ali poslovno površino in vrednostjo točke za izračun nadomestila.

Za leto 2000 je bil sprejet sklep o vrednosti točke za izračun NUSZ v višini 2.1, kar močno odstopa od vrednosti točke, ki so jo sprejele druge občine na nekdanjem domžalskem območju. Razlika je posledica novega odloka z drugačnim načinom oz. vrednostjo točkovanja, ki se med občinami bistveno razlikuje (npr. pri komunalni opremljenosti - elektrika - je stari odlok določal 40 točk, novi odlok pa določa le 4 točke.) Enako velja tudi za vse ostale komunalne priključke. Bistveno se je zmanjšalo število točk glede na namembnost in lego stavbnega zemljišča.

Za pravilen oz. smiselni izračun NUSZ je bilo tako nujno prilagoditi vrednost točke novemu točkovanju, na podlagi katere se končni izračun bistveno ne razlikuje od sosednjih občin (na izračun ne vpliva samo vrednost točke, ampak predvsem število točk po odloku).

Iz navedenega je torej razvidno, da razlika v vrednosti točke med občinami ne vpliva na končni obračun NUSZ.

Občinska uprava

NAJ VAM LETOŠNJI BOŽIČNI
PRAZNIKI NAKLONJO OBILO LEPIH
DRUŽINSKIH DNI

OB NOVEM LETU 2001, PA VAM
ŽELIMO OBILO ZDRAVJA, SREČE IN
DELOVNE USPEŠNOSTI

OBČINSKI ODBOR

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

RAZVOJNI PROGRAM OBČINE LUKOVICA

Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, ki je bil sprejet julija 1999, predvideva izdelavo regionalnih razvojnih programov, ki naj bi uskladili gospodarske, socialne, prostorske, okoljske in druge razvojne načrte. Namen razvojnega programa je usklajevati in dopolnjevati, ne pa nadomestiti različne oblike ukrepov za pospeševanje razvoja posameznega območja. Isti zakon predvideva tudi, da razvojna strategija poda predloge za usmerjanje razvoja v odnosu do prostorskega načrtovanja.

Novembra 2000 sta bili zaključeni I. in II. faza Razvojnega programa občine Lukovica. Razvojni program pripravlja Občina Lukovica v sodelovanju z Zavodom Naš laz iz Lukovice pri Brezovici. V I. in II. smo analizirali problematiko razvoja občine, v tekstualnem in kartografskem delu pa predstavili variantne možnosti glede njenega razvoja.

Celostni pristop pri izdelavi razvojnega programa občine Lukovica prispeva k skladnemu regionalnemu razvoju, prizadevanje za trajnostni razvoj pa pomeni, da naslednjim generacijam zapustimo razmere vsaj enake, če ne že boljše, kot smo jih mi prejeli od prejšnje generacije.

Razvojna strategija na osnovi diagnoze stanja nakaže, za kakšno prihodnostjo naj bi v nekem območju stremeli in kako bi bolje izrabili naravne, človeške in gospodarske možnosti, ki še niso dovolj oz. primerno izrabljene.

V vseh območjih občine, tako v nižinskem kot v hribovitem delu je treba ustvariti enakovredne življenjske razmere, z zagotovitvijo ugodnih možnosti za življenje v vseh naseljih ter možnosti za šolanje in zaposlovanje v dobro opremljenih središčnih naseljih v bližini.

V ta namen je v oddaljenih območjih treba izboljšati cestno omrežje in uvesti bolj pogoste avtobusne zveze. V nekaterih evropskih državah s pomočjo direktnih plačil pomagajo zasebnikom in posameznikom, da ne opuste določene avtobusne linije, ki sicer ni rentabilna, ker je premalo potnikov. Obstaja tudi možnost, da šolski avtobus omogoča prevoz tudi drugim potnikom, seveda za ustrezno plačilo.

Dolinski del občine, predvsem v bližini avtoceste, naj bi bil namenjen večinoma obrti in prometni infrastrukturi.

Območje med avtocesto in magistralno cesto naj bi bilo namenjeno prepletanju stanovanjskih površin, obrtnih dejavnosti in rekreacijskih površin. Namesto velikih objektov naj bi gradili manjše, prednost naj bi dajali manjšim in po možnosti domačim investitorjem.

Trasa avtoceste je radikalno posegla v prostor in povzročila, da so močvirna območja, ki so z ekološkega vidika

lahko zelo dragocena, v svojem obsegu močno zmanjšana. Poskrbeti bi bilo treba, da se ohranijo tista, za katera je to možno.

Vprašanje je, ali občina zares potrebuje vse predvidene obrtne cone (Želodnik, Krašnja, Prevojska gmajna, Lukovica). Problematičen je velik poseg v izgled krajine v primeru predvidene obrtne cone Prevoje - Želodnik. Za obrtno cono Lukovica bi bilo smiselno sanirati kamnolom Lukovica po zaključku njegovega izkoriščanja, obrtna cona Krašnja pa bi bila lahko manjša.

Na območju turistične cone ob akumulaciji Drtiščice bi bilo koristno glede na bližino avtoceste omogočiti kampiranje. Glede na bližino Ljubljane, Domžal, Trzin... bi bilo za sprostitev in rekreacijo meščanov smiselno urediti prostor za kopanje, čolnárjenje, odbojko na mivki, poskrbeti za igrala, učne in kolesarske poti.

Hriboviti in jugozahodni del občine bi v prihodnje lahko namenili predvsem kmetijstvu, rekreaciji in turizmu. Prednost je treba dati vlaganju domačinov, npr. z dobro gostinško ponudbo in dopolnilnimi dejavnostmi na kmetijah ter vzpostavitev najrazličnejših tematskih poti (kolesarska pot, pešpot, sadna pot...), poskrbeti pa je treba tudi za prenočitvene zmogljivosti.

Pospeševati je treba tiste oblike kmetijstva, ki so manj škodljive za okolje in ne zahtevajo velike mehanizacije. S pomočjo neposrednih plačil bi bilo možno spodbuditi tiste oblike živinoreje, poljedelstva in sadjarstva, ki ne zahtevajo velike uporabe kemičnih sredstev. Možnosti za dodaten zaslužek so na primer kmečki turizem, domača obrt (pletanje kit iz slame za turistične namene), predelava sadja visokodebelnih sadnih sort v sokove, likerji, žganje, suho sadje, pridelava redkih vrst žitaric, pridelava sira, zelenjadarstvo, vrtnarstvo, čebelarstvo. V starem jedru Lukovice bi bilo smiselno urediti tržnico za pridelke in izdelke s kmetij.

Glede varovanja okolja bi lahko za posamezne hiše ali skupine hiš ob upoštevanju strokovnih navodil koristno pripraviti cenejše manjše lagune za čiščenje voda z močvirskim rastlinstvom, v naseljih dolinskega dela pa so primerne tudi večje biološke čistilne naprave.

Poseben primer je vprašanje razširitve kamnoloma ali prenehanje njegovega izkoriščanja. V kolikor so stališča zagovornikov nadaljnje dejavnosti kamnoloma s tehnično izvedljivim zmanjševanjem zaprašenosti bližnje okolice in hrupa resnično upravičena, lahko rečemo, da je razširitev kamnoloma sprejemljiva. Prednost njegove nadaljnje dejavnosti je tudi v tem, da se omogoči manjše naklone terena in s tem boljše pogoje za učinkovitejšo zakrivanje rane, ki je nastala v prostoru tik ob cesti.

Občina ima že v okviru sedanjih ureditvenih območij naselij dovolj prostorskih možnosti. Izračunali smo, da je v petih glavnih naseljih (Prevoje - Šentvid, Lukovica - Brdo, Krašnja, Blagovica, Trojane) kapaciteta ureditvenih območij tako velika, da bi lahko številu prebivalcev v letu 1998, ki znaša 1764, dodali še preko 2000 prebivalcev. V vsej občini, ki je l. 1998 imela 4718 prebivalcev, znaša prosta kapaciteta za poselitev vključno s pravkar navedenimi večjimi naselji 4912.

Število prebivalcev v občini bo l. 2021 po minimalni varianti znašalo 8095, po maksimalni varianti 9657, po naravni rasti pa samo 4903.

Število otrok v starosti od 1 - 6 let se bo po projekciji z manjšim doseljevanjem zvišalo od 363 na 565, z večjim doseljevanjem pa kar na 696. Zato je treba v občini zagotoviti otroško varstvene kapacitete, ki bi ustrezale oceni števila otrok vsaj po minimalni varianti doseljavanja, če že ne po maksimalni. Število otrok v starosti 6 - 10 let bo od sedanjih 327 v primeru zmerne doseljavanja poraslo na 508, v primeru večjega doseljavanja pa celo na 627. To pomeni, da je treba prostorske zmogljivosti šol močno povečati, tudi če bi upoštevali samo manjše doseljavanje. Po projekciji naravne rasti se število starejših nad 65 let močno poveča. Po naši oceni bi v občini potrebovali ca. 50 oskrbnih mest.

Izrednega pomena za občino je tudi sodelovanje s sosednjimi občinami, posebej glede vprašanj, ki so skupnega pomena.

**Delovna skupina Zavoda Naš laz
Poročilo pripravila Judita Gosar**

Zavod Naš laz
Zavod za razvoj podeželja
Vrhniška c.1
1351 Brezovica pri Lj.
Tel: 01 3 653 237, 365 78 93
e-mail: stefan.skledar1@guest.arnes.si

**Center za socialno delo
Domžale**

**želi vsem poslovnim
sodelavcem in občanom
vesele božične in novoletne
praznike, v letu 2001
pa obilico zdravja, strpnosti
in razumevanja v družinah
in delovnih sredinah**

**Namesto novoletnih
voščilnic smo denar
namenili Društvu rejnic
in rejnikov Domžale**

PRENOVLJENA IN POSODOBLJENA PODOBA SREDIŠČA BLAGOVICE

Vzporedno z gradnjo avtoceste se izvajajo tudi dela in posodobitve obstoječe ceste M10 Ljubljana – Celje. Končujejo se dela v Blagovici, kjer bodo uredili veliko in sodobno križišče s prometno svetlobno signalizacijo, levi pas za zavijanje, uredili avtobusno postajo na obeh straneh ceste, naredili pločnik. Tako bo iz Blagovice varnejši in lažji dostop na Golčaj in Vranke, lažji dostop do trgovine in predvsem bolj varno zavijanje v levo.

Aha, pešpot pločnik, oziroma pešpot, tu se je pa zataknilo. Le kratek odsek, slabih 210 kvadratnih metrov pešpoti prav v Blagovici ne bo dokončan, in to majhen delček pri Griljevi domačiji. Grilj Valentin je predpogodbo podpisal, jo kasneje preklical, sklicujoč se na neprimeren dovoz do njihovega dvorišča. Obiskali smo Grilja na njegovem domu. V razgovoru smo izvedeli, da vzrok tiči tudi v njihovem sporu s sosedom, ki bo dobil sodni epilog enkrat v teh dneh, kajti Griljevi bi radi dovoz do hiše, ki je po njihovem tudi bolj varen, po nekdanji občinski poti, ki pa jo je sosed odkupil od še nerazdeljene domžalske občine.

Da pa pisanje ne bi bilo enostransko, smo za razgovor zaprosili Tomaža Cerarja, ki je na občini Lukovica zadolžen za komunalne zadeve, medtem ko interesa za razgovor s strani DDC-ja v Blagovici, kljub obljubi ni bilo. Izvedeli smo, da je bil do letošnjega poletja postopek za pridobitev prigrisatvenih del enostavnejši, sedaj pa se je zakonodaja poostрила in je potrebno pridobiti soglasje vseh prizadetih lastnikov zemljišč s kupoprodajno pogodbo, katere pa Grilj ni podpisal. Izvajalec del DDC in SCT bosta šele ob podpisu pogodbe z omenjenim vaščanom dela nadaljevala na tem odseku. Ker pa je že tako, da je nekatere ljudi treba večkrat obiskati in se z njim pogovoriti, bi bilo dovolj že, če bi malo interesa pokazali tudi krajan Blagovice, predvsem pa predsednik KS in predstavnik KS Blagovice in tudi oni opravili kakšen prijazen razgovor z Griljem. To dobro ve tudi predsednik krajevne skupnosti Zdravko Prašnikar, vendar, kot je videti, ga dokončen izgled Blagovice ne zanima, kakor očitno ne zanima tudi ostalih krajanov Blagovice.

Od Tomaža Cerarja smo izvedeli tudi, da je zaenkrat ostala na mrtvi točki tudi predvidena sprememba trase AC v Blagovici, ki bi jo izvedli zaradi geologije. Tudi tu je vzrok zastoja del nestrinjanje krajana Blagovice, ki je prvotno dovolil poseg v njihovo zemljišče, kasneje pa ga preklical in postavil drugačne pogoje. Toda to je že druga zgodba.

Ta zgodba pa se končuje s tem, to moramo priznati, da se občina Lukovica trudi po svojih najboljših močeh, da bi čimbolj ugodila vsem, da bi pa krajan posameznih krajevnih skupnosti tudi morali bolj pomagati in sodelovati pri njenih uresničitvah.

Milena Bradac

ZDRAVSTVENI DOM LUKOVICA - OZIROMA KAKO LEPO JE V NAŠI OBČINI BITI ZDRAV

Da je bolezen huda nadlega ne samo za bolnika ampak tudi za vso družino, je popolnoma jasno. To, kar se v zadnjem času dogaja na področju zdravstvenega varstva v lukoviški ambulanti, pa lahko upravičeno imenujemo test vzdržljivosti živcev, tako bolnika kot njegovih bližnjih.

Začnemo lahko pri bolj ali manj posrečenih nastavitvah zdravnikov oziroma zdravnic, od mladih do starih, ki nekako ne "zdržijo" dlje kot nekaj mesecev, pa do tega, da ne premorejo niti osnovne ambulantne lekarne, kaj šele kakšnega diagnostičnega laboratorija, da o delovnem času, ki je blago rečeno nerazumljiv, sploh ne izgubljam besed.

Za ilustracijo in potrditev navedenega si bom dovolil opisati naključni primer.

Nedelja zvečer: otrok dobi vročino in težko diha. Ker se primer ne zdi urgenten, počakaš in prebdiš do ponedeljka zjutraj, nakar se odpraviš v ambulanto v Lukovici, kjer pričnejo z delom šele ob 10. uri. Ker se otroku stanje slabša, ga odpelješ na urgenco v Domžale. Tam ga, po prepričevanju, da izbrani zdravnik v Lukovici ne dela, pregledajo in ti izročijo nekakšen listek z domnevno diagnozo. Pošljejo te k izbranemu zdravniku – nazaj v Lukovico, kjer žal brez laboratorijskih izvidov ne more potrditi diagnoze. Hočeš nočeš se odpraviš nazaj v Domžale v laboratorij, na odvzem krvi in urina. Z izvidi se odpraviš zopet proti Lukovici. Na podlagi izvidov zdravnik določi diagnozo. Dobiš par receptov, a ker v Zdravstvenem domu Lukovica ne premorejo ambulantne lekarne, se zopet usedeš v avto in odpelješ proti Domžalam v lekarno.

Z vrečko zdravil in bolnim otrokom se končno odpraviš domov. Števec v avtu pa pokaže 60 prevoženih kilometrov.

Najbrž to ni osamljen primer.

Seveda lahko domnevamo, da za ves ta cirkus obstaja povsem logična razlaga, za katero smo že v mesecu juliju želeli povprašati direktorja Zdravstvenega doma Domžale. Žal sta bila tako direktor kot njegov namestnik istočasno na dopustu.

Od takrat pa še vedno vztrajno čakamo, kdaj si bodo odgovorni vzeli toliko časa, da nam odgovorijo na vprašanja.

Iztok O.

KOLESA Z MOTORJEM

V zadnjem času je na naših cestah čedalje več koles z motorjem. S temi sicer varčnimi, pa vendar za zdravje in življenje dragimi vozili, se prevaža staro in mlado, največkrat tudi premladi in tisti stari, ki ga že težko obvladajo. Kolo z motorjem je po zakonu izenačeno s kolesom. Vozi lahko po istih površinah, vendar se zaradi bistvenih razlik medsebojno ogrožajo. Voznik kolesa z motorjem mora sicer imeti potrdilo o opravljenem izpitu o poznavanju cestno prometnih predpisov, pa vendar, kdo ga bo opravil, če policistu lahko uide kot za šalo. Cestno prometni predpisi veljajo za vse, pa vendar, kdo jih bo upošteval č...dokler se ne zgodi nesreča. Tedaj nastajajo problemi, kdo je kriv, zakaj je prišlo do nezgode, kdo bo plačal škodo in kdo bo koga nosil na vesti, četudi ni kriv. Vsak mladoletnik si želi kolo z motorjem. Prav tu pa grešijo starši. Za uspeh v šoli je mladoletnik dobil kolo z motorjem, pa ste se starši vprašali, ali zna voziti, ali je opravil izpit, ali ve, kako mora voziti po cesti in kje sploh sme ali ne sme voziti? Ste mu obenem kupili zaščitno čelado in oblačilo, ki ga bo ob padcu ali nezgodi vsaj malo zavarovalo? Ste kolo z motorjem zavarovali?

Na vsa ta vprašanja si odgovorite, preden bodo prišle posledice. Potem bo prepozno.

DJD

GOSTILNA POTRBIN

Vsem gostom in občanom želi v letu 2001 vse dobro, mnogo zdravja in uspehov z željo, da bi se tudi v prihodnje radi ustavili pri nas.

V ponedeljek, 25. decembra 2000, ob 20. uri pa vabimo krajan iz KS Trojane na tradicionalno srečanje, kjer vas bomo počastili z večerjo in poskrbeli za zabavo z ansamblom Ajda.

Lukov sejem 2000

V LUKOVICI SPET LUKOV SEJEM

V dokaj hladnem, a lepem jesenskem sobotnem jutru je središče Lukovice dobilo povsem drugačno podobo. Stojnica pri stojnici, vse več ali manj dobro obložene, so vabile radovedneže, predvsem pa kupce. Turistično-olepševalno društvo Lukovica je 21. oktobra torej spet organiziralo Lukov sejem.

Kar nekajkrat sem se tudi sama sprehodila med živopisnimi stojnicami, ker me je zanimalo, od kje vse so priromali sejmarji in kaj so nam tega dne želeli predstaviti in seveda tudi prodati.

Na začetku (gledano iz vzhoda) so smejoče gospodinje Stanka, Ivanka in Pepca, vse iz Društva podeželskih žena Lukovica, prodajale domači kruh, skuto in še par dobrot se je ponujalo. "Konkurenco" sta delala zakonca Sinkovec iz Češnjic, ki sta poleg domačega kruha imela še korenje, jabolka, pa sadike jagodPritegnila je lično poslikana stoj-

nica s čebeljimi pridelki (med, cvetni prah, propolis, medeno žganje) zakoncev Cirar iz Rafolč, katerima je delala družbo ga. Zajc, ki je tudi čebelarka. Čisto blizu so zadišale suhe klobase, točil pa se je tudi mladi cviček. Lastnik teh dobrot je bil mladi mesar Capuder iz Kosez, ki se je prav zadovoljno smejal, saj je v rekordnem času prodal prav vse klobase, ki jih je pripeljal s seboj. Naprej in tudi vmes je bilo posejanih kar nekaj stojnic z vsemogočim tekstilom in športnimi copati. Iz Kranja je prišel trgovec, ki je reklamiral kremo za negovanje in impregniraje vseh vrst usnja, z imenom Renapur. Le-ta mi je celo brezplačno polepšal čevlje - in zares so se zasvetili kot novi. Nekako vsiljiv je bil trgovec z ekološkimi super krpami, gospa poleg pa mi je na vsak način želela prodati kremo iz ognjiča. Z nadvse vpadljivo zeleno barvo je vabil parkirani

avtomobil, last Avto Debevca, d.o.o. iz Mengša, njihov zastopnik g. Juteršek pa je radovoljno razdeljeval reklamno liste za Dunlop zimske pnevmatike. Zakonca Klopčič iz Trnovč sta pripeljala "zlatopoljska" jabolka; povedala sta, da se s sadjarstvom ukvarjata kot z dopolnilno dejavnostjo. Prav na koncu zgornje vrste so se razsposajeno drenjali učenci iz šole Brdo, ki so pekli in prodajali kostanj. Na spodnji strani se je na veliki površini bohotila suha roba iz Ribnice. Seveda brez teh izdelkov na podeželskih sejmihi ne gre. Poleg njih sta zakonca Omahna iz Lukovice točila prav odlično medeno žganje in prodajala ostale medene dobrote. Že se je oko oziralo na živopisno jesensko rezano cvetje, pa cvetje v lončkih in sajenje, poleg pa seveda nekako sodijo sveče, ki jih je prodajal Lavrič iz Lukovice. Ga. Mojca je imela na svoji stojnici zanimive ročno izdelane voščilnice. Potem so bili tu še lisičji in kunini ovratniki, pa stojnica s sekirami, motikami in ostalimi orodji; iz Polzele je trgovka prodajala nogavice, spet druga gospa zelenje, povezano v šopke, pa tretja vsakovrstna čistila; prav vabljliva je bila tudi stojnica s suhim sadjem in raznimi oreščki. Da pa je bila vsa zadeva še bolj pisana, so poskrbeli prodajalci s "kičem", pa pokovko za otroke in celo živopisanih balonov ni manjkalo. V tej raznoliki ponudbi me je presenetila pravcata razstava raznih buč, za katere je poskrbela gospa Marina Urbanija.

Kot se za rokovnjaške kraje spodobi, so se nekaj po 10. uri pripeljali rokovnjači, ki so na svojem vozu kuhali golaž in ga razdeljevali po stojnicah.

Takšen je bil torej letošnji Lukov sejem. Morda sem koga v tej množici pomotoma prezrla - naj mi, prosim, oprusti.

Koliko so bili na koncu zadovoljni sejmarji, ne vem, lahko pa rečem, da se je Turistično društvo Lukovica zares potrudilo, da je bil to malo drugačen sobotni dan - po obrazih sodeč, prav prijeten in zabaven.

Marinka P.

Elektronsko poslovanje

KLIK

Klik je spletna poslovalnica, odprta 24 ur na dan in omogoča:

- opravljanje plačil in prenosov med računi
- vpogled v stanje in promet na računih
- pošiljanje sporočil banki

PROKLIK

Proklik omogoča samostojnim podjetnikom hitrejšo, preglednejšo, bolj diskretno in cenejšo opravljanje bančnih storitev, ne glede na poslovni čas banke.

Vse informacije Vam bomo z veseljem posredovali v enotah Banke Domžale

SMS sporočila

Storitev SMS - kratka sporočila o stanju na računu, je namenjena uporabnikom tekočih računov, ki so imetniki mobilnih telefonov, ne glede na tip mobilnega telefona ali lokacijo. Uporabnik lahko na svoj mobilni telefon prejema informacije o stanju na svojem tekočem računu in na vseh tekočih računih, za katere je pooblaščen.

banka domžale
Banka za vas

KONCERT V LUKOVICI

KUD Janko Kersnik Lukovica je 21. oktobra 2000 priredilo v prenovljeni dvorani Kulturnega doma Lukovica koncert, na katerem so kot gostje večera prepevali zbor "Vaščani pojo" iz Bilčova na avstrijskem Koroškem in muzicirali člani društva Koloart. Tekst in povezovanje so zaupali go. Mateji Bizjak, ki sicer dela na Radiu Ognjišče.

Domačega zbora verjetno ni potrebno posebej predstaviti. Pod vodstvom g. Igorja Velepicha je zapel nekaj že znanih pesmi z Rokovnjaško himno, posebnost pa je bila pesem Lili Marlen s solistko.

Nekoliko večjo predstavitev pa si zasluži gostujoči koroški zbor, ki je s svojim ognjevitim zborovodjem (tako ga je upravičeno označil g. Franci Capuder ob zaključku koncerta) in dobrim petjem ter koroško govorico ustvarjali ves večer dobro vzdušje.

To je nekoliko manjša moška pevska skupina iz Zgornje vesce pri Bilčovsu na Koroškem. S svojim petjem oživljajo in gojijo tradicionalno fantovsko petje na vasi in s tem želijo ohraniti ter rešiti pozabe bisere slovenske ljudske kulture na Koroškem. Zborovodja, prof. Jožko Kovačič, snema in zapisuje stare ljudske

pesmi, jih postavi štiri- oz. petglasno in jih prepeva s svojimi "Vaščani". V svojem dvanajstletnem delovanju je skupina naštudirala nad dvesto pesmi in imela okrog 130 nastopov na Koroškem, v Sloveniji in v Italiji. Izdali so pet kaset in zgoščenk, pa tudi dve notni zbirki ljudskih pesmi v priredbi Joška Kovačiča. Pri Košerju na Gori "Vaščani" vsako leto organizirajo tudi zelo odmeven tradicionalni poletni koncert na prostem z izbranimi slovenskimi pevskimi zasedbami. Ta večer so prepevali predvsem pesmi, ki jih je priredil njihov zborovodja prof. Kovačič (ima izjemno lep in čist glas in je kar nekajkrat pel solo). Prav osvežilna je bila priredba Šifrerjeve pesmi Vse manj je dobrih gostiln.

Seveda je potrebno omeniti tudi nastop solistke na klavirju in solista na violončelu, oba iz društva Koloart.

Ob zaključku sta nas poslušalce in obiskovalce v dvorani (tokratna zasedba je bila zadovoljiva predvsem po zaslugi družine Koloart) razveselila oba zbora, ki sta združeno zapela nekaj ljudskih pesmi, pridružilo pa se jim je še občinstvo v dvorani.

Ta koncert je bil posvečen velikim možem: Janku Kersniku, Francetu Prešernu in J. S. Bachu in jubilejnemu letu 2000. Temu primerno je bil oblikovan tudi tekst, za katerega je poskrbela voditeljica tega dobro pripravljenega in izpeljanega koncerta.

Marinka P.

NOVO V LUKOVICI - poleg gostilne "Furman"!

sadije zelenjava
MANGO

**Nudimo vam dnevo sveže
sadije in zelenjavo**
Ugodne cene
**Pri večjih količinah nudimo
dodatni popust in prevoz**
OZIMNICA Sezonske akcije

Delovni čas:
od 8. - 20. ure
nedelja: od 8. - 12. ure

Vabimo vas - ne boste razočarani!

IRENA
PROFESIONAL

ZAPOSILIM perspektivne frizerje
ali frizerke za samostojno delo
ali za prevzem lokala.

Plačilo po novem možno
s kreditno kartico.

Kmalu tudi na novi lokaciji
v Domžalah.

MIKLAVŽEV VEČER ZAJČEVIH MELODIJ

3. decembra so obiskovalci napolnili šotor v RCU v Lukovici. Prireditelj Turistično olupševalno društvo Brdo - Lukovica je vabilo prijatelje melodij Nika Zajca na spominski večer, ki se ga je poleg številnih nastopajočih udeležil tudi Miklavž, na zadovoljstvo najmlajših udeležencev prireditve. Kar dve uri in pol nepozabnih melodij in

pesmi, ki so jih pripovedovali učenci Osnovne šole Janko Kersnik, je v celoto odlično povezoval gospod Boris Kopitar. Nika Zajca pa so se s svojimi nastopi spominjali: Pihalna godba Lukovica, ansambel Roberta Zupana, ansambel Vrhovec, dekliški pevski zbor iz Moravč, Zajčev ansambel s hčerko Alenko, Marjan Zgonc, Viktori-

ja in Boris Kopitar. Tokrat moramo TOD Brdo - Lukovica res iskreno čestitati za odlično pripravo in izvedbo celotne predstave in izbiro izvajalcev. Lahko le upamo, da bo v našem kulturnem prostoru še več takih prireditev. Tokratna je združila stare in mlade, tako da je res koristila ne samo kot kulturni dogodek, ampak tudi kot dokaz, da se znamo še družiti in skupaj povedelati.

V. G.

PREIZKUS PRENOVLJENE DVORANE

KD Janko Kersnik je tako kot vsako leto tudi letos pripravilo večer Kersnikovih del. Tokrat je bil to večer esejev in črtic z naslovom Mokra poezija. Režiser gospod Daniel Potočan je ponovno dokazal svojo tankočutnost pri izbiri tekstov. S svojim pristopom omogoča gledalcem spoznavanje pisatelja in ljudi njegovega časa. V prenovljeni dvorani se je zbralo kar veliko gledalcev. Besede so v prenovljeni dvorani dobile jasnejši ton. Očitno so načrtovalci in izvajalci prenovitvenih del svoje delo opravili temeljito. Dvorana ni pridobila samo na izgledu, marveč tudi na akustičnosti. Seveda bo potrebnih še precej sredstev, da bo tudi tehnična opremljenost enaka siceršnjemu izgledu. Vsekakor smo lahko vsi zadovoljni s pridobitvijo, poskrbeti moramo le, da kulturne prireditve ne bodo tako redke, da bi pajčevina prekrila prenovljeni prostor.

V. G.

PODEŽELSKA MLADINA V OBČINI LUKOVICA

Smo društvo podeželske mladine Blagovica, ki šteje 40 članov od 15. do 30. leta. Društvo deluje že 3 leta. Ustanovljeno je bilo zaradi tkanja prijateljskih vezi in tudi želje po tem, da vsem pokažemo, da je življenje tudi na podeželju zelo zanimivo. Z velikim prizadevanjem smo se včlanili tudi v zvezo slovenske podeželske mladine (ZSPM), ki jo vodi Danijel Rihtarič. Podrobnosti o delovanju ZSPM si lahko ogledate v Kmečkem glasu.

V začetku leta 2000 smo si zadali veliko ciljev, ki smo jih uspešno izpeljali. Začetek leta se je začel z organizacijo smučanja na Starem vrhu nad Škofjo Loko, nato smo se udeležili pustovanja na Viru pri Domžalah, kjer smo predstavljali rokovnjače in Francoze. Spomladi smo se udeležili kviza Mladi in kmetijstvo ljubljanske regije, ki je potekala v Robu pri Velikih Laščah. Kviz je bil zelo poučen za vse udeležene. Največji cilj našega društva v letošnjem letu pa je bila organizacija kmečkih iger ljubljanske regije, ki so potekale junija v Blagovici. Julija smo

se udeležili državnega tekmovanja v nogometu in odbojki v Lenartu, kjer smo zastopali ljubljansko regijo. Po celodnevem "preganjanju" žoge smo se na koncu veselili 4. mesta v nogometu, ter 8. mesta v odbojki. V mesecu avgustu so potekale kmečke igre na Lipovcu, kjer smo s prvim mestom popravili slab rezultat v Blagovici zaradi organiziranja samih iger. Za nagrado smo dobili odojka. Tega pa smo z užitkom pojedli na našem pikniku. Kmalu za tem smo se odpravili na celodnevni izlet po Primorski. Najprej smo si ogledali kobilarno Lipico, zaključili pa smo na turistični kmetiji, kjer pridelujejo pršut in vino. Oktobra smo priredili kostanjev piknik. Ob zaključku uspešnega leta bomo vsi člani odšli na večerjo in se pozabavali.

Naša želja je tudi, da bi društvo razširili na celotno občino in prosimo vse zainteresirane kandidate, da se nam pridružijo. Naš naslov, *Društvo podeželske mladine Blagovica: Blagovica 7, 1223 Blagovica*.

Na koncu pa bi se radi zahvalili še vsem, ki so nam kakorkoli pomagali pri uresničitvi naših ciljev in vam želimo uspešno in srečno leto 2001.

GRADNJA NA PREVOJAH

Že smo se veselili, da je gradnja "sam-skih domov" na vrhu Prevoj končana, pa je kot goba po dežju zrasel nov objekt.

Že naključni potnik opazi prostorsko utesnjenost objektov oziroma razmerje pozidane površine nasproti nepozidani, ki naj bi po predpisih znašalo 40:60.

Da ne govorimo o parkirnih prostorih, ki jih zgrajeni objekti zahtevajo, skupnih površinah in ostali komunalni opremljenosti območja, poglavje zase pa je "skrupucalo", ki drugače strokovno sliši na ime ograja. Poraja se nam vprašanje, ali jim bo uspelo še bolj uničiti prostor, kot so ga že.

Seveda ne dvomimo v skladnost gradnje s prostorsko urbanističnimi akti, ki določajo namen prostora in vrsto gradnje. Ravno tako ne gre dvomiti v pravnoveljavnost izdanih dovoljenj in njihovo skladnost z gradnjo. Uporavljeno pa se lahko vprašamo, kako organi občine, ki imajo pristojnost o odločanju, kaj je za določen prostor sprejemljivo in kaj ne, dopuščajo gradbene posege, ki so, milo rečeno, popolnoma neprimerni.

Cilj investitorjev je seveda jasen, zgraditi čim več stanovanj na čim manjšem prostoru, mislimo pa, da bi morala obci-

na v tem primeru odigrati glavno vlogo in preprečiti posiljevanje prostora z nekakšnimi "instant" naselji. Žal lahko ugotovimo, da je tukaj ta mehanizem odpovedal. Kdo bo trpel posledice? Kra-jani prav gotovo in seveda tudi lastniki stanovanj, saj bodo s stanovanjem kupili tudi probleme.

Komunalni prispevek, ki bi bil lahko odločujoč faktor pri dovoljevanju takšnih gradenj, je res vir proračunskih dohodkov za male občine, upamo pa, da to ni glavno interesno vodilo za, lahko rečemo, celo prostorski kriminal.

Le kako lahko razni investitorji za takšno gradnjo pridobijo ustrezna dovoljenja, občini pa ne uspe postaviti niti bankomata, ki ga premore danes že vsaka večja trgovina, da vrtca, v katerega bodo najbrž hodili naši pravniki, sploh ne omenjamo.

Za konec mogoče še razmišljanje.

K odločanju mladih o številčnejših družinah bi veliko bolj pripomoglo reševanje ključnih problemov, kot so izgradnja vrtca, izboljšanje socialnega in zdravstvenega varstva, šolstvo, programi za mlade - da ne bodo prepuščeni ulici in iznajdljivosti oštirjev in podobno, ne pa da jih k temu na vsaki vaški veselici ali proslavi, kot da je to športna disciplina, poziva župan.

Iztok

POKOPALIŠKI ZID RAZPADA

Zid pri cerkvi v Gradišču razpada. Kra-jani so na sestanku ugotovili, da je nujno najresneje obravnavati ta problem, saj se sicer lahko zgodi, da se bo zid porušil in zdrsel v dolino, hkrati z njim pa tudi posmrtni ostan-ki tam počivajočih krajanov. Na resnost problema so že večkrat opozar-jali krajevno skupnost in občinsko upravo, vendar do sedaj brez uspeha. Vedenje, da svoje probleme običajno uredijo sami, jim vsekakor ni v korist. Tokratna investicija pa je le prevelika za kraj, zato so upali na takojšnjo pomoč. Saniranje zidu je zelo zahtevna naloga in zato sedaj iščejo izvajalca. Pomoč pri izvedbi jim je s strani krajevnne skupnosti zagotovljena, z občinske strani pa jas-nih odgovorov še ni. Obnova bo ver-jetno stala blizu deset milijonov tolarjev, kar vsekakor ni malo, ven-dar že samo misel, da bi zdrs zidu pomenil tudi rušenje nekaterih gro-bov, zahteva takojšnjo reakcijo tistih, ki takšen dogodek še lahko prepre-čijo.

V. G.

Kolektiv Gostilne Rus iz Šentvida pri Lukovici

se zahvaljuje vsem svojim gostom za dosedaj izkazano zaupanje.

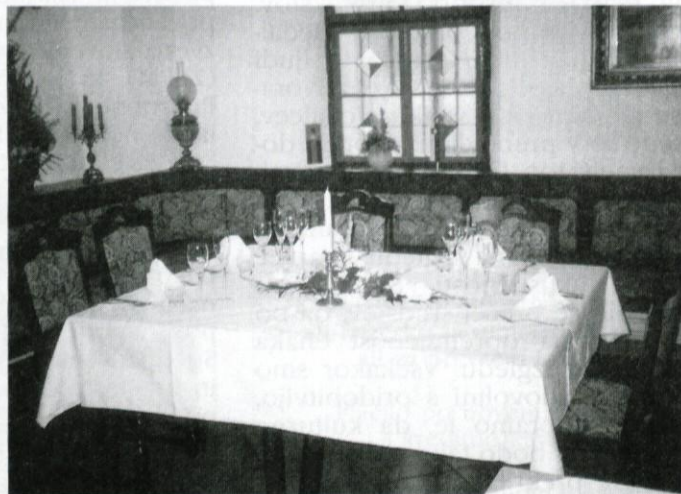
Želimo Vam blagoslovljen Božič in upanja polno Novo leto, ki prihaja.

Priporočamo se stalnim gostom in vsem, ki še niste okusili dobrot iz Rusove kuhinje in kapljice iz vinske kleti.

ODPRTO: Vsak dan, razen ponedeljka

Tel.: +386 (0)1 723-55-05, Fax: +386 (0)1 724-94-91

E.mail: slibae@siol.net

Zahvaljujemo se vam za sodelovanje in vas lepo pozdravljamo.

SREČANJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV IN BLAGOSLOV KRIŽA V KRAŠNJI

Z bogato pripravljenim programom cerkvenega petja pevskih zborov iz domačih župnij v cerkvi sv. Tomaža v Krašnji in blagoslov križa na Ciclju, postavljenega v spomin na stoletni jubilej 2000 ter v zahvalo na srečno osamosvojitve, smo v naši občini v nedeljo, 1. oktobra, zaključili teden praznovanja občinskega praznika.

Sredi deževnega nedeljskega popoldneva, ki ni pokvarilo našega vzdušja, so se začeli zbirati cerkveni pevci in številni gostje, ki znajo ceniti in prisluhniti cerkvenemu petju, v cerkvi sv. Tomaža v Krašnji. Ideja o srečanju cerkvenih pevskih zborov naše občine se je rodila že pred leti, saj je to srečanje posebej spodbudil gospod Živko Burja, župan naše občine. Organizatorja prireditve in srečanja, zakonca Zupan, ki dobro poznata cerkveno petje v slovenskem prostoru, sta bila prepričana, da bo prireditev dobro uspela in obogatila naša srca z ubranim petjem domačih zborov.

S podrobnejšo predstavitev posameznega zbora in spevom dveh pesmi je nastopilo šest pevskih zborov iz naše in sosednjih župnij. Mladi z Brda so pod vodstvom zborovodij Petre Avbelj in Petre Grošelj nastopili prvi. Pesem "Danes je dan" je izzvenela slavno, v pozdrav našemu srečanju in veselju, da so med nami tudi mladi, ki bodo prenašali bisere slovenskega cerkvenega petja bodočim generacijam. Lepo in ubrano so izzvenele tudi cerkvene pesmi ostalih zborov. Dekleta in žene iz Zlatega Polja, ki jih sicer vodi gospa Tilka Močnik, je pospremil zborovodja Lojze Pezdirc. Pod vodstvom gospoda Lojzeta Pervinška so zapeli pevci iz Sentožbolta. Številni domači pevski zbor iz Krašnje je zadonel iz srca pod vodstvom zakoncev Jelice in Jožeta Zupan. Tamara Kosmatin, zborovodkinja iz Šentvida, je pričarala poslušalcem prečudovite zvoke njenega zbora, ki prepeva tudi drugod po Sloveniji. Mešani cerkveni pevski zbor z Brda pod vodstvom zborovodja Lojzeta Pezdirca je še poslednji zganil duše poslušalcev. Cerkevno petje smo zaključili s skupnim petjem vseh pevskih zborov. Žal so izostali cerkveni pevci iz Blagovice.

Koncert smo zaključili s slavnostnim govorom gospoda župana, ki je spodbudno pozdravil vse sodelujoče in spenjene goste, podaril drobna darila kot spomin na to srečanje vsem zborovodjem in se jim toplo zahvalil za njihovo plemenito delo.

Srečanje je razveselilo vse pevce, saj se le malokdaj srečamo, čeprav smo vsi soustvarjalci lepega bogoslužja. Presenečena sem bila, da je toliko posluha za petje, da toliko znancev prepeva bogu v tej majhni sosesčini. Takšna srečanja bi bilo potrebno večkrat ponoviti. Tako bi v svoje vrste privabili tudi mlade, brez katerih si ne predstavljam cerkvenega petja v bodočnosti. Vso zahvalo si zaslužijo organizatorji in pobudniki srečanja. Posebna hvala za sodelovanje domačemu župniku iz Krašnje, gospodu Antonu Potokarju, da je pomagal pri uresničenju tega cilja.

Srečanje cerkvenih pevskih zborov v Krašnji

Po prireditvi v cerkvi nas je gospod župan povabil k blagoslovitvi križa na Ciclju. Kljub slabemu vremenu smo se na Cicelj napotili vsi, saj je bilo vredno prisluhniti govoru, ki ga je tik pred blagoslovitvijo križa prebral gospod Živko Burja. Z njim naj bi se seznanili tudi tisti, ki se zaradi slabega vremena ali drugih razlogov prireditve niso uspeli udeležiti, zato ga objavljamo kar v celoti!

Dragi prijatelji, spoštovani gostje!

Kadar moramo tujcem ali domačim turistom pokazati kakšno krajevno znamenitost, tudi na podeželju nismo nikoli v zadregi. Radovedne raziskovalce ali naključne popotnike popeljemo na hrib v domačo cerkev ali k samotni kapelici ali znamenju na polju, na križišču poti, v središču vasi. In zagotovo se bo poznavalskim očem odkrila drobna neznana umetnina, pristni duhovni izraz neznanega ljudskega umetnika ali priznanega imena. Vsaka cerkva in vsako krščansko znamenje je po svoji zgradbi, zvočnem prostoru in likovni upodobitvi plemenito delo človeške roke in polet duha k višjemu, kvišku, v dosež božjega navdiha. Slovenija je polna sakralnih spomenikov. Ti so pričevalci našega zgodovinskega obstoja in krščanske evropske civilizacije. Krščanstvo nas je umestilo v evropski kulturni prostor, ustvarilo nam je materin jezik, temeljne človeške vrednote in nas v stoletjih izoblikovalo v prepoznavni narod, ki ga ves čas ohranja kultura. Vse ravni našega življenja so prepletene s tem duhom in nam ustvarjajo zavest narodne pripadnosti. Če bi zbrisali z naše panorame cerkvene zvonike in pesem njihovih zvonov, če bi zreducirali besedne, likovne, glasbene umetnine samo na posvetne podobe, bi ostali prazni rok, brez korenin, izgubljeni v vetru vrednosti enodnevnic. Zato tega ni mogel storiti noben brezbožni režim. Slovenija se je branila z močjo krščanske lepote in duha.

Danes stojimo na domačem hribu, Ciclju, nad župnijo Krašnja, pod mogočnim znamenjem križa, ki čaka na blagoslovitev, da se uvrsti med sakralne spomenike doline Črnega grabna ob Radomlji. Postavili smo ga v zahvalo za samostojno državo Slovenijo, ki je bila pred desetimi leti tudi po zaslugi krščanske pripadnosti in posredovanju Vatikana prav na čudežen način obvarovana pred strahotami prelivanja krvi. Spomnimo se, kako zgoščeno so si sledili dogodki in kako blizu smo bili drugačnim razpletom. Svojo državo smo pridobili preveč na lahek način, zato moramo sedaj vpreči v njeno delovanje svoje najboljše, poštene, modre in odgovorne ljudi za njen nadaljnji obstoj in samobitni razvoj. Ta križ smo postavili tudi v zahvalo za nastanek samostojne občine, ki se utemeljuje na stoletnih družbeno pravnih temeljih. Postavili pa smo križ tudi ob 2000-letnici krščanstva, v svetem letu, na prelomu tisočletja. To so naravnost pretresljivi mejniki našega zgodovinskega in kulturnega bivanja na tem prelepem koščku sveta pod Alpami. Predstavlja pa tudi našo močno zahvalo vsem rodovom prednikov, ki so s pridnimi rokami, velikimi žrtvami, v surovih bojih za preživetje, ustvarjali rodovito zemljo in prijazno naravo. S svojim vztrajanjem na tej črni zemlji so zgradili topla ognjišča. Z močjo vere so postavljali trdne temelje za vse zgodovinske preizkušnje. Z močjo vere so nosili svoj križ, pod njim padali, pa se vedno znova dvigali. Narod, določen za zgodovino, tudi danes premaguje svoj križ. Zdrava zrna bodo rodila semena prihodnosti. Kakor so naši očetje premagovali teže dneva ob znamenju križa, kjer so spoštljivo obstali, se odkrili in pokrižali, pozdravili Križanega v tih molitvi, tako naj to novo znamenje tudi nam kaže smer na križpotjih zmede in nam daje trdno oporo in zaupanje v prihodnost 3. ti-

nadaljevanje s str. 13

sočletja. Ob njem ne bomo zašli s prave poti. Naj nas ta novi križ pomirja in druži v vseh različnostih za skupno dobro naše občine in domovine. Naj postane razgledna točka in kraj doživljanja notranje zbraniosti vsem drugače mislečim. Križ lahko le združuje, nikoli ne razdvaja. Zato upam, da ga bo pred skrunjenjem branila njegova lastna svetost in srčna kultura novih generacij.

Letošnji občinski praznik zaznamujejo velika obnovitvena dela sakralnih biserov, kot sta Golčaj in Sp. Prapreče. Nad umetniškimi vrednotami so ostrmeli celo največji poznavalci. S temi deli izpolnjujemo svojo dolžnost po 50-letnem zanemarjanju in vračamo naši dolini dušo. Hvala vsem, ki ste sodelovali pri tem, hvala lastniku zemljišča. Tudi sebi ste postavili spomenik.

Pesnik Simon Gregorčič je v svoji pesmi zapisal:

*"Na polju znamenje stoji,
pôdoba krasna v njem žari,
in ta obraz, trpeč, a poln miline,
je slika moje domovine."*

Naj se naša domovina razcveta v duhu vrednot, ki nas počlovečujejo in ohranjajo v slovenski istovetnosti!

Ob koncu prireditve je sledilo srečanje domačinov in gostov iz sosednjih župnij v prostorih župnišča, saj zaradi slabega vremena ni bilo možno pogostiti vseh na prostem ob cerkvi, kakor je bilo prvotno zamišljeno. Ob tem je bilo slišati veliko novih idej in pobud za razcvet cerkvenega petja v naši občini in povezovanja.

Marta Lavrič

DRUŠTVO PRIJATELJEV DRUŽINE – DELOVNO!

Zadnjo sredo v oktobru smo se zbrale ženske v društveni sobi na Trojanah, da se kaj novega naučimo o aranžiranju cvetja in izdelovanju ikeban. Same smo prinesle zelenje in rože, ki jih imamo doma. Povabile smo cvetličarko Stanko Prašnikar iz Doba, ki je nazorno pokaza-

la in razložila postopek, kako nastane lepa ikebana iz različnega cvetja. Domov smo odhajale zadovoljne in vsaka vsaj z enim cvetličnim aranžmajem. Svoje novo znanje bomo lahko koristno uporabljale vse leto za razne praznične priložnosti.

USTANOVILJENO EKOLOŠKO DRUŠTVO

V torek, 14. novembra, se je v lukoviškem kulturnem domu zbralo 27 občanov na ustanovnem občnem zboru ekološkega društva Črni Graben. Prisoten je bil tudi tajnik Slovenskega ekološkega gibanja gospod Karel Lipič, ki je pojasnil širino delovanja te nevladne organizacije, s katero se bo povezovalo in sodelovalo tudi novoustanovljeno društvo. Udeleženci so podpisali pristopne izjave, sprejeli statut društva in izvolili izvršni odbor v zmanjšani sestavi, saj naj bi odbor dopolnili na rednem občnem zboru, ko bo društvo registrirano. Društvo se bo imenovalo EKOLOŠKO GIBANJE ČRNI GRABEN. Predsednik društva je gospod Rudi Oven s Prevoj. Sedež bo v zgradbi Občine Lukovica.

V dokaj burni razpravi so se udeleženci strinjali, da je že res skrajni čas, da se aktivneje vključimo v varovanje narave in pristopimo k večjemu osveščanju ljudi. Natančen program dela bodo sprejeli

na prvem rednem občnem zboru, na katerega pa vabijo vse zainteresirane občane, tudi iz zgornjega dela Črnega grabna, seveda še posebej mlade. Iz njihovih vrst bi radi

dopolnili izvršni odbor. Kdaj bo občni zbor, boste, obveščeni, saj moramo počakati s sklicem do registracije.

V. G.

USTANOVITEV MEDGENERACIJSKEGA DRUŠTVA JESENSKI CVET

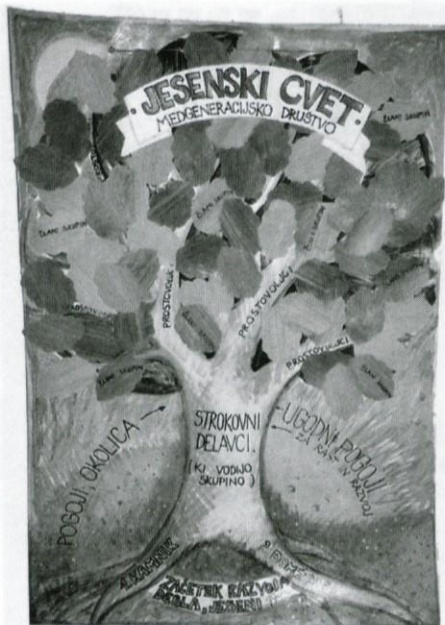
V oktobru, mesecu starejših, je dne, 24. 10. 2000 ob 16. uri v knjižnici Domžale potekala ustanovna seja medgeneracijskega društva JESENSKI CVET.

Strokovni vodja projekta, Majda Hrovat, je prikazala razvoj društva skozi simbol jesenskega drevesa. Prva korenina tega drevesa je pognala v oktobru leta 1993, ko so na CSD Kamnik ustanovili prvo skupino za medgeneracijsko kakovostno starost, ki se sestaja še danes v Domu starejših občanov v Kamniku. Leta 1995 je pognala druga korenina drevesa, ko so na Centru za socialno delo v Domžalah ustanovili drugo skupino. Tema dvema koreninama so se pridružile nove korenine, ki so se razvile v steblo, ki je simbol strokovnega dela vodenja skupin. Ker stroka ni zmogla več zagotavljati razvoja novih skupin, so k sodelovanju povabili prostovoljce, ki so na drevesu prikazani kot mogočne veje, ki se razprostirajo v mogočno krošnjo, obarvano z jesenskimi škrlatnimi listi. Ti listi so simbol članov skupin.

Da bi se to drevo razvijalo tudi v bodoče, je potrebno, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- strokovno vodenje
- pridobivanje in usposabljanje novih prostovoljcev
- potrebe na terenu po ustanovitvi novih skupin
- finančna sredstva

Društvo je ustanovljeno za področje dveh upravnih enot: Kamnika in Domžal, z novoustanovljenimi občinami; Komenda, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče. Trenutno je vključenih v društvo 26 skupin, ki jih vodijo strokovni delavci in prostovoljci, ki so končali usposabljanje pri Inštitutu Antona Trstenjaka

za vodenje skupin. Skupine se sestajajo enkrat tedensko po dve uri. Namen delovanja skupin je: zagotavljanje nematerialnih potreb, povezovanje vseh treh generacij, družabništvo, premagovanje osamljenosti in socialne izolacije, vključevanje v lokalno mrežo, pomoč pri premagovanju vsakodnevnih težav, učiti se živeti z nastajajočimi težavami ter priprava na lastno starost.

Ena izmed nalog v nacionalnem programu je, da je potrebno do leta 2005 na vsakih 100 starih nad 65 let ustanoviti eno skupino za medgeneracijsko kakovostno starost.

Pred nami je zahtevna naloga, zato vabimo k sodelovanju nove prostovoljce, ki imajo čut za sočloveka in bi vodili tovrstne skupine. Istočasno pa obveščamo vse, ki bi se želeli vključiti v

te skupine kot člani skupin. Član društva JESENSKI CVET je lahko vsakdo, ki na karšenkoli način podpira delovanje.

V pozdravnem govoru sta sodelovali direktorici CSD KAMNIK ga. Metka Romšak in direktorica CSD Domžale ga. Nuša Šink.

Organizatorica nacionalne mreže Branka Knific je razložila vlogo lokalnega društva pri razvoju medgeneracijskih skupin v lokalni mreži, prof. Jože Ramovš pa je pripovedoval o kakovostni starosti. Članica skupine je pripovedovala o tem, kaj ji skupina pomeni.

Po izvolitvi predsednika društva in sprejema statuta je potekalo družabno srečanje, ob skromni pogostitvi in pecivu, ki so ga spekli v Domu počitka Mengeš.

Za predsednika društva je bila izvoljena mag. Majda Pučnik Rudl, ki ima bogate izkušnje pri delu s starimi in invalidi in ima čut za sočloveka. Program so popestrili učenci Glasbene šole iz Domžal.

Ustanovne seje društva so se udeležili tudi člani skupine Izvir, ki so pripravili nekaj svojih vtisov: (se nadaljuje z vtisi skupine Izvir) in se nadaljuje z zamišljanjem in pripovedjo prostovoljke, ki vodi skupino.

Za konec:

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki ste na kakršenkoli način prispevali k ustanovitvi društva JESENSKI CVET.

Vsi, ki bi želeli sodelovati v društvu, se včlaniti v društvo, postati člani skupin in voditi skupine, se zglasite na sedežu društva na Ljubljanski 70 v Domžalah, na Centru za socialno delo pri Majdi Hrovat ali Ireni Tonki. (tel.št. 7241-814 ali 7243-481).

Organizator mreže in strokovni vodja projekta
Majda Hrovat, dipl. soc. del.

VTISI SKUPINE IZVIR

Med prijetnim izvajanjem melodij učencev Glasbene šole Domžale se je rojevalo naše medgeneracijsko društvo Jesenski cvet, ob katerem smo bili prisotni tudi člani skupine Izvir.

Po lepi uvodni predstavitvi ge. Majde Hrovat o začetkih, širitvi in delu skupin smo z vso zbranostjo prisluhnili ostalim govornikom, med njimi tudi dr. Ramovšu, ki je govoril o kakovostni starosti. Njegove besede so nas spodbujale za pot, na katero stopa star človek. To je pot optimizma in zadovoljstva. Nihče ne bi smel dovoliti, da bi se mu pri petdesetih letih utrinjale negativne misli ob pričakovanju starosti. Govoril je tudi o tem, kako pomembna so srečanja in pogovori med generacijami. Tako kot obstaja želja starih ljudi srečati se z mladimi, naj bi obstajala tudi želja mladih za srečanja in pogovore s starimi. Kako lepo nam je bilo, ko je govoril o primeru, ko mu je neko dvajsetletno dekle povedalo, da še sedaj, ko po daljši odsotnosti pride domov, rada prespi noč v postelji pri stari mami. Kako lepe vezi so to in spomini na trenutke ostanejo za vedno.

KOMEMORACIJA NA GOLČAJU

27. oktobra se je zbralo večje število članov Zveze borcev in krajanov bližnjih vasi pri obnovljenem spomeniku padlih borcev Radomeljske čete. Učenci podružnične šole iz Blagovice so pod vodstvom učiteljice gospe Marine Iglič pripravili prijeten kulturni program. Slavnostni govornik, podpredsednik Združenja borcev Domžale gospod Rajko Hafnar, je v svojem govoru opisoval dogodke pred 49 leti. Po slavnostnem delu je bilo še srečanje udeležencev pri ruševinah takrat porušene domačije. Tu je bilo v nevezanih pogovorih izmenjano mnogo spominov, še več pa je bilo besed o sedanjosti, problemih, s katerimi se srečujemo mi vsi. Kar nekaj pohvalnih besed je bilo izrečenih na račun Občine Lukovica, ki je hitro in kvalitetno obnovila vandalsko porušeni spomenik. Mnogi so se spraševali, kdaj bo storilec odkrit, saj se jim ni zdelo verjetno, da takšna dejanja ne bi bila razjasnjena.

S pozornostjo smo prisluhnili tudi eni izmed članic skupine za kakovostno starost, ki je oskrbovanka doma. Povedala je, da je prišla v domsko oskrbo tako bolna, da se svojega prihoda sploh ne spominja. Po skrbni negi in lastni volji je okrevala. Vključila se je v skupino, ki se enkrat tedensko ob isti uri sestaja v domu. Povedala je, da se skupina navadno zbere že nekaj minut pred prihodom voditeljic in ta čas izkoristijo za petje. Ko pa poteče čas njihovega druženja, si že želijo ponovnega srečanja. Omenila je, da trikrat na teden po dve uri ali več dela družbo in vozi na sprehod neko gospo, ki je tudi v domski oskrbi in je na bolniškem vozičku. Rada pa priskoči na pomoč tudi drugim. Ob tej pripovedi se nam je utrnila misel, kako plemenito je, če ima človek občutek za sočloveka in mu je pripravljen pomagati po svojih močeh v njegovi stiski. Saj ob skrbi za druge pozabiš na lastne težave.

Tako kot se za vsak nov začetek spodobi, smo tudi mi nazdravili z željo, da bi naš Jesenski cvet zacvetel v vsej svoji lepoti, da bi ga opazili tudi tisti, ki občudujejo pomladno in poletno cvetje.

Člani skupine Izvir

NA OŠ BLAGOVICA SMO IMELI DAN POŽARNE VARNOSTI

Oktober je mesec požarne varnosti, zato se v tem času odvijajo razne dejavnosti v zvezi z varnostjo človeka pred ognjenimi zublji. Vsak požar nastane iz začetnega, malega ognja, ki je lahko ukrotljiv, če so ljudje dovolj osveščeni, da vedo, kaj takrat storiti. Še bolje pa je vedeti, kaj storiti, da do tega sploh ne pride, razen seveda, kadar ogenj povzroči narava in ne človek. V ta namen je potrebno že majhne otroke vzgajati tako, da sami ne povzročajo požarov, če pa jih povzroči narava, morajo vedeti kaj storiti.

V Blagovici je GD zelo močna organizacija, veliko pa v tem društvu naredijo tudi za vzgojo mladine. Tako sta se že pred leti povezala GD in OŠ Blagovica. Na šoli smo ustanovili društvo Mladi gasilec. Na šoli je tudi gasilski krožek, ki ga lahko obiskujejo učenci od 1. do 4. razreda. Uspešnost te dejavnosti je kar velika, saj že vrsto let sodelujemo na državnem srečanju Mladi gasilec in se lahko pohvalimo z vrsto najvišjih rezultatov na državnih ravni. Prav vsako leto pa se v mesecu požarne varnosti en dan odvijajo na šoli razne dejavnosti, povezane tako ali drugače s požarno varnostjo.

V letošnjem letu smo za ta dan določili četrtek, 19. oktober. Pravzaprav smo ga razširili na ves mesec in pritegnili k sodelovanju vse učence in učiteljice. Vsi učenci 1. in 2. razreda so namreč lahko slikali in risali na temo požarne varnosti in z izdelki sodelovali v likovnem natečaju. Vsi učenci 3. in 4. razreda pa v literarnem natečaju, saj so pisali spise v zvezi z njihovim prvim srečanjem z ognjem ali domišljjske posebitvene spise: Jaz kot..... ogenj, požar, gasilski avto,.... Učiteljice so sodelovale v komisiji ocenjevanja izdelkov oz. kot komisija pri praktičnem tekmovanju. Dan požarne varnosti smo namreč razdelili na tri dele. Najprej so si učenci ogledali videokaseto Periskop - gasilci. Medtem je komisija izbrala iz vsakega razreda po

Mesec požarne varnosti

dva najboljša likovna in literarna prispevka. Istočasno so se učenci, ki so praktično tekmovali, z žrebom razvrstili v ekipe štirikrat po štiri učence. Likovne izdelke se je dalo kar hitro oceniti, saj so bili razstavljeni. Precej več dela pa je imela komisija s pisnimi izdelki, saj je bilo potrebno že prej vse prebrati, pregledati in narediti ožji izbor. Pa še iz tega ožjega izbora se je bilo kar težko odločiti za samo dva najboljša, saj je bilo precej dobrih spisov.

Po ogledu kasete, oblikovanju tekmovalnih skupin in izboru izdelkov smo se preselili na igrišče in začel se je drugi del. Štiri ekipe so se pomerile v štirih disciplinah, ostali učenci pa so navijali za vse, saj so bile ekipe starostno pomešane. Najtežja vaja je bila prav gotovo spravljanje teniške žogice skozi gasilsko cev. Štoparica je tekla, žogica pa nikakor ni hotela skozi. Še posebej pomembna je bila pri tej vaji ubranost ekipe, da je zagotavljala uspeh. Poleg tega so učenci še metali kroge, vrečko z vrvjo v cilj in poiskali podatke v zvezi z značilnostmi našega okolja. Po tekmovanju je bila naj-

prej razglasitev rezultatov natečaja in tekmovanja. Učenci so lahko videli nagrajena likovna dela in poslušali nagrajene spise. Seveda so bili nagrajenci zelo presenečeni, ko so prejeli lepe nagradice, ki jih je prispevalo GD Blagovica zato se jim ob tej priložnosti še posebej zahvaljujemo.

Dneva pa še nismo končali, saj je bil na vrsti še tretji, zadnji del programa. S pravimi gasilnimi aparati so namreč učenci lahko gasili umetno povzročen ogenj. Nekateri so se držali raje bolj v ozadju, večina pa je z užitkom preizkušala svojo premoč nad ognjem.

Vsi nagrajenci in tekmovalci v praktičnih disciplinah so imeli na koncu še malo sladko pogostitev v šolski jedilnici. Zanimiv in skrbno pripravljen dan, ki sva ga tako kot vsako leto na naši šoli organizirala z gasilcem Janezom Monetom, ki je pri GD Blagovica zadolžen za delo z mladimi.

Mentorica gasilskega krožka
in učiteljica 4. razreda v Blagovici:
Milena Iglič

IGRA KOT VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNA METODA NA RAZREDNI STOPNJI PRI POUKU IN TUDI PRI DOMAČEM DELU

Učenje je uspešno le v prijaznem in sproščenem vzdušju. Učiteljica ima na svojem delovnem mestu na razpolago veliko vzgojno-izobraževalnih metod, ravno tako tudi straši pri domačem delu. Ena izmed metod je tudi igra. Pouk z igro je zelo prijeten in privlačen za učence.

Zavedam se, da ni preprosto izpeljati metode igre pri pouku, vendar rezultati marsikdaj pokažejo, da se je vredno potruditi.

Včasih kak otrok le z igro (torej na način, ki je njemu blizu) vzpostavi stik s svojimi vrstniki in učitelji/učiteljicami. Domiselno vključevanje igre v pouk omogoča doseganje ciljev na čustvenem in intelektualnem področju.

Želja po izražanju samega sebe je osnovna človekova potreba. Vsak se izraža na svoj način. Otrok se najlažje izraža v igri, kjer prihaja tudi do lastnega potrjevanja in spoznavanja sebe. Otrok je v igri zelo čustveno udeležen. Sprošča domišljijo in jo krmari po svojih interesih. Ima možnost, da se razživi.

S potrebo po igri se prepletajo tudi psihične potrebe človeka, ki se izražajo skorajda na vsakem koraku, čeprav se tega marsikdo ne zaveda. Poznavanje psihičnih potreb človeka je zelo po-

memben element pri spoznavanju sebe in drugih. Igra pri pouku bi lahko razdelila v več vrst v ožjem smislu: igra v naravi, igra z gibi, igra z igračo, socialna igra, didaktična igra.... To je razdelitev v grobem. Če bi pogledali pod drobnoogled, bi ugotovili, da se vseh pet vrst iger med sabo prepleta.

Igra kot vzgojno-izobraževalna aktivnost, ki učence/učenke motivira v večji meri kot klasični pouk, jih spodbudi k aktivnosti in sprosti telesne in duševne napetosti, jim nudi več samostojnosti in jih spontano uči. Torej je metoda ustvarjalnega, domiselnega in vznemirljivega poučevanja in tudi učenja pri domačih nalogah.

Tina Uštar,
prof. razr. pouka

MESEC OKTOBER – MESEC POŽARNE VARNOSTI

Tako kot vsa prejšnja leta je poveljstvo Gasilske zveze Lukovica pripravila in izpeljala aktivnosti v tem mesecu, v katerem smo gasilci še aktivnejši na področju preventive.

Naj se najprej predstavimo. V poveljstvu Gasilske zveze Lukovica smo poveljniki in podpoveljniki gasilskih društev naše zveze:

Lavrač Tone, Založnik Brane – PGD Trojane

Judež Blaž, Markovšek Matjaž, Cerar Marjan – PGD Blagovica

Prvinšek Stane, Prvinšek Janko – PGD Krašnja

Tkalec Zdravko, Zore Franci – PGD Lukovica

Bergant Miro, Kveder Andrej – PGD Prevoje

Poveljnik Gasilske zveze Lukovica Judež Blaž, namestnik Tkalec Zdravko.

Naj nadaljujem z aktivnostmi gasilcev v mesecu požarne varnosti

Od Gasilske zveze Slovenije smo dobili plakate na temo Za varno ogrevanje doma, ki smo jih nalepili na vidna mesta v naši občini (na žalost pa so prenekateri bili preplepljeni), manjše letake pa porazdelili po šolah.

S podpoveljnikom sva opravila tudi preventivne preglede orodišč posameznih društev. Pregledovala sva predvsem pripravljenost vozil in opreme za izvoz v danem trenutku, ko je potrebno izvoziti na akcijo oziroma pomoč ljudem v stiski.

Ugotovitve – Kljub dotrajanemu voznemu parku in opremi je le-ta zadovoljiva, ohranjena in pripravljena v vsakem trenutku priskočiti na pomoč našim sokrajanom.

S podpoveljnikom sva si zastavila tudi nalogo, da izpeljeva gasilsko reševalno vajo. Ta nam je uspela in dokazala, da so gasilci in oprema resnično pripravljeni.

V soboto, 28. 10. 2000, ob 17.00 uri: na objekt Čebelarkega doma v Lukovici. – Zamisel vaje je bila, da se preveri dejansko stanje in sposobnost naših gasilcev za delovanje v zaprtem in močno zadimljenem prostoru. Glavna naloga pa je bila oskrba in prenos ranjenca iz prostora nevarnosti. Gasilci so se naloge lotili nadvse strokovno.

Potek vaje:

Po prihodu na komandno mesto so društva dobila določene naloge. PGD Lukovica in PGD Krašnja sta iz bližnjega bajerja napeljala verižni vod, ker je obstajala nevarnost, da se požar iz notranjosti razplamti na ostrežje in bližnji gozd. PGD Prevoje je bilo zadolženo za notranji napad z uporabo dihalnih aparatov in pogasitev požara, ki je nastal ob eksploziji plinske jeklenke. Gasilci iz PGD Blagovica so bili zadolženi, da poskrbijo za oskrbo in transport ranjen-

ca izven prostora. PGD Trojane je bilo zadolženo za pomoč obema društvoma, njihovi člani pa so tudi očistili stopnišče, ker je le-to bilo zasuto ob eksploziji.

Ugotovitev:

Gasilci smo usposobljeni in pripravljeni, da v danih in tudi nenavadnih dogodkih pomagamo vsem, ki so pomoči potrebni.

Tako kot se spreminja vse, se spreminja tudi tehnika gašenja in reševanja.

Predvsem je to potrebno pri reševanju ranjencev iz gorečega objekta. Menimo, da tovrstnih izkušenj nimamo dovolj, zato je bila potreba po gasilsko reševalni vaji zelo velika.

Ob koncu bi se rad zahvalil Čebelarski zvezi Slovenija, njihovem gradbenemu odboru ter Razvojnemu zavodu Trzin, ki so nam omogočili, da na njihovem objektu izvedemo gasilsko reševalno vajo.

Blaž Judež

NOVOLETNA ZABAVA!!!

Gala koncert

Natalije Verboten

v RCU Lukovica

23. decembra ob 19. uri

Predskupina ansambel *Vrhovec*

Rezervacije RCU

SREČANJE VETERANOV

Letos so se veterani gasilci v velikem številu zbrali v gostilni Gašper na Prevojah. Tudi veterank je bilo za eno desetino. Vsekakor je bilo zanimivo videti veterana, ki je gasilec že čez 60 let, to je gospod Maks Cerar iz Krašnje, ki mu pa do stotih let manjkajo le štiri leta in pol. Srečanja so se udeležili predstavniki Občinske gasilske zveze pa tudi predstavniki drugih gasilskih društev in zvez sosednjih občin. Ob pregledu svojega dela, so ugotavljali, da nekatere veteranke kar pozabljajo, da spadajo v njihove vrste. Sicer pa, kdaj pa so ženske priznavale svoja leta, razen redkih izjem seveda. Veterani delujejo v društvih kot svetovalci in pomagajo pri izvedbi nekaterih tekmovanj. Na tem srečanju so se dogovorili, da bodo posku-

Veterani

Srečanje gasilcev veteranov

*V novo stoletje
naj vas spremlja
božični mir in razumevanje
iskrenih ljudi*

Kolektiv trgovine Cerar

šali v vseh društvih pripraviti tekmovalne ekipe vsaj za tekmovanje s staro brizgalno. Tudi sicer bodo skrbeli za povezovanje med društvi, v društvih pa za medgeneracijsko sodelovanje. Tudi izlet bodo pripravili kakor vsako leto. Po svojih močeh bodo prispevali k večji stopnji požarne varnosti v našem prostoru. Za dobro razpoloženje so s prijateljskimi klepeti in obujanji spominov poskrbeli sami, osebje gostišča pa jih je postreglo z okusnim kosilom in dobro kapljico. Veteranski komisiji pri Gasilski zvezi Lukovica želimo še veliko uspeha pri njihovem delu in čimveč tako prijetnih srečanj.

V. G.

112

POROČILO GASILSKIH ENOT IN GZ LUKOVICA ZA MESEC OKTOBER

- Torek, 10.10.2000, ob 12.00 uri: poziv preko ReCO Ljubljana za dimniški požar na Učaku. Po izvozu osrednje enote je bila intervencija preklicana - lažni alarm.

- Sobota, 28. 10. 2000, ob 17.00: uri gasilsko reševalna vaja GZ Lukovice na Čebelarški dom na Brdu.

- V mesecu oktobru je bilo opravljeno 44 prevozov pitne vode v skupni količini 198000 litrov vode.

- GZ Lukovica je izvedla občinsko tekmovanje za pionirje, pionirke, mladince, mladinke, članic ter članov na Prevojah, kjer so se gasilci pomerili v gasilskih disciplinah.

- V organizaciji GZ Lukovica smo organizirali tudi izlet gasilskih veteranov v Metliko, kjer so si ogledali gasilski muzej in ostale znamenitosti tega dela Slovenije.

- V mesecu oktobru so nekatera društva aktivno sodelovala s šolo, kjer so učencem prikazali delo in opremo za gašenje in reševanje.

Matjaž Markovšek

Čebelarski dom goril

ČEBELARSKI DOM GORI

S poslopja čebelarskega doma se je valil gost dim. Zvok siren je klical gasilce na pomoč. Prišle so vse enote gasilskih društev Črnega grabna. V domu so bili ponesrečeni delavci, ki jih je bilo treba rešiti. Zaradi dima je bilo nujno uporabiti dihalne aparate, ki so jih na srečo naša gasilska društva dobila tik pred akcijo. Prodrli so v zgradbo, odstranili ruševine in rešili ponesrečence. Akcija gasilcev je bila hitra in uspešna. Dom je bil obvarovan in škoda minimalna. Tokrat je bila to le vaja gasilskih društev Gasilske zveze Lukovica. Čeprav je bil dim umeten, pa je neopremljenim gasilcem, ki so sodelovali, kar krepko oteževal dihanje. Pokazalo se je, da bodo nujno morali dokupiti več dihalnih aparatov, saj v podobni resnični situaciji obstoječi ne bi zadoščali. Vsekakor pa je tokratna vaja pokazala, da je v naši dolini pet aktivnih gasilskih društev, ki so vedno pripravljeni pomagati.

V. G.

ODLIČNA PREDSTAVITEV MLADIH TROJANSKIH GASILCEV

V mesecu požarne varnosti so se na Prevojah občinskega tekmovanja Gasilske zveze Lukovica udeležile tudi štiri tekmovalne ekipe Prostovoljnega gasilskega društva Trojanje.

Priprave na tekmovanje so se začele že v času počitnic, ko smo mladi z veliko dobre volje in zagnanosti prihajali na gasilske vaje. Naši mentorji: Pavle Jošar, Brane Založnik, Tone Lavrač in Primož Smrkolj so nas neusmiljeno priganjali in zato tudi končni uspeh ni izostal.

Zelo dobro so se odrezali najmlajšipionirji, saj so osvojili tretje mesto in domov odšli s pokalom in medaljami.

Člani so nastopili z dvema ekipama. Prva je osvojila peto mesto, boljši pa so bili člani druge ekipe, ki je osvojila odlično drugo mesto. V ekipi A-2 Trojanje so tekmovali Boris Rebršek, Simon in Matej Lavrač, Franci Ostrožnik, Martin Goričan, Ivo Mikša, Andrej Gorišek, Robi Mikša, Matej Cukjati in Joško Kralj.

Že tradicionalno pa smo najboljši na Trojanah mlade gasilke, saj smo tudi letos zmagale. Ekipa v sestavi: Tina Potrbin, Ana Goričan, Petra Hlebec, Lucija Dobršek, Veri Udovič, Urška Šnurer, Karmen Konjar, Vesna Ostrožnik in Katja Juvan je bila med tremi prijavljenimi ekipami članic najboljše pripravljena in je prepričljivo zmagala.

Priprave na tekmovanje mladih gasilcev so v poletnih mesecih in zgodnji jeseni priložnost za druženje in srečevanje mladih v kraju. Tudi skupno srečanje vseh udeležencev tekmovanj in njihovih mentorjev na pikniku v Gasilskem domu na Trojanah je dokaz, da smo mladi pripravljeni resno in odgovorno delati in dostojno predstavljati naše društvo. Že zdaj se veselimo novih izzivov v prihodnjem letu.

Petra Hlebec

Zmagovita ekipa trojanskih gasilk

Drugega mesta se s fanti veseli tudi naš poveljnik

CENTER ZA SOCIALNO DELO DOMŽALE

DRUŽINSKI PREJEMKI

Kmetijska svetovalna služba in Društvo podeželskih žena Domžale je organiziralo predavanje Uveljavljanje družinskih prejemkov in socialno varstvenih dajatev, ki ga je podala Irena Tonkli iz Centra za socialno delo Domžale. Predavanje je potekalo 9. 11. 2000 v prostorih Občine Lukovica.

Na predavanju je bila izražena želja, da se povzetek predavanja kratko predstavi pisno v časopisu Rokovnjac, da bo dosegljivo tudi tistim, ki se predavanja niso udeležili.

Na Centru za socialno delo Domžale rešujemo vloge za družinske prejemke in socialno nadomestila.

Zakon o družinskih prejemkih ureja družinske prejemke, določa upravičence, trajanje pravice do prejemkov, njihovo višino, pogoje za pridobitev in postopek za uveljavljanje prejemkov.

Družinski prejemki so naslednji:

- denarno nadomestilo za čas porodniškega dopusta

- starševski dodatek

- pomoč za opremo novorojenca

- otroški dodatek

- dodatek za nego

Pravico do DENARNEGA NADOMESTILA ZA ČAS PORODNIŠKEGA DOPUSTA ima mati, ki je po predpisih o zdravstvenem zavarovanju zavarovana za pravico do nadomestila za čas zadržanosti z dela pod pogojem, da je zavarovana pred dnevom obveznega nastopa porodniškega dopusta. Do denarnega nadomestila pa je upravičena tudi mati, ki ji je med nosečnostjo oz. v času porodniškega dopusta brez njene volje ali krivde prenehalo delovno razmerje, pod pogojem, da je bilo sklenjeno za nedoločen čas oz. za določen čas, daljši od 10 mesecev.

Osnova za denarno nadomestilo je povprečna mesečna plača upravičenca v zadnjih 12 mesecih pred mesecem obveznega nastopa porodniškega dopusta. Denarno nadomestilo znaša 100 % osnove in ne more biti nižje od najnižjega izplačila mesečne plače, ki trenutno znaša 80.783,00 SIT. Na centru v celoti urejamo nadomestilo za čas porodniškega dopusta. Postopek se začne, ko mati pri svojem ginekologu prejme potrdilo o predvidenem datumu poroda, ki ga dopolni še s potrdilom o stalnem bivališču, ki ga prejme na Upravni enoti Domžale, in se oglasi na centru, kjer dobi vse potrebne informacije v zvezi z urejanjem nadomestila za čas porodniškega dopusta. Mati v času porodniškega dopusta ne bremeni delodajalca, temveč prejema 1 leto nadomestilo direktno na hranilno knjižico oz. tekoči račun.

Glede na to, da vse matere niso zaposlene in tako nimajo pravice do nadomestila za čas porodniškega dopusta, je

pa zanje poskrbljeno, da imajo pravico do STARŠEVSKEGA DODATKA. Do starševskega dodatka ima pravico vsaka mati, ki ne izpolnjuje pogojev za pravico do denarnega nadomestila za čas porodniškega dopusta, ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in je državljanka Republike Slovenije. Starševski dodatek znaša 52 % zjamčene plače, tj. 22.077,00. Od 1. 1. 2000 s spremembo Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju pa so upravičence starševskega dodatka od rojstva otroka tudi pokojninsko in invalidsko zavarovane. Starševski dodatek je velika pridobitev zlasti za nezaposlene matere (tudi tiste, ki delajo na kmetiji) in matere, ki so še študentke.

POMOČ ZA OPREMO NOVOROJENCA je enkratna pomoč ob rojstvu otroka. Ta oblika pomoči je kot zavitek A, B, C ali kot denarno nadomestilo v vrednosti zavitka, ki trenutno znaša 28.372,00 SIT. Pravico do pomoči za opremo novorojenca ima vsak otrok, katerega mati ali oče imata stalno bivališče v Republiki Sloveniji.

OTROŠKI DODATEK je še vedno pravica, ki je vezana na dohodke družine preteklega leta, zato je potrebno vsako leto v mesecu marcu obnoviti vloge na posebnem obrazcu "VLOGA

ZA UVELJAVITEV OTROŠKEGA DODATKA" (obrazec 8.41) in jih izpolnjene oddati najkasneje do 30. 4. na Centru za socialno delo Domžale. Vlogo vlagatelj v celoti izpolni sam, tudi dohodke iz kmetijske dejavnosti (količnik za preračun KD je 2,2), samo podatke o višini dohodka v preteklem letu potrdi delodajalec. Do otroškega dodatka so v letu 2000 upravičeni tisti občani, katerih povprečni mesečni dohodek na člana družine ne presega 171.513,00 SIT /bruto/. Občani pa lahko oddajo vlogo za otroški dodatek skozi vse leto in jim pravica pripada s prvim naslednjim mesecem oddane vloge. Ravno tako se med letom upoštevajo spremembe, če član družine izgubi zaposlitev in tudi če jo pridobi. Vsako spremembo, ki ima za posledico prenehanje pravice do otroškega dodatka ali spremembo njegove višine, mora upravičenec sporočiti Centru za socialno delo v roku 15 dni.

Pravico do otroškega dodatka ima eden od staršev, za otroka do dopolnjenega 15. leta starosti, za starejše otroke pa le, če se šolajo in imajo status študenta, vendar najdalj do dopolnjenega 26. leta starosti. Zato je potrebno za vse otroke, ki so dopolnili 15 let starosti, predložiti originalna potrdila o šolanju, najkasneje do 30. 10. tekočega leta. V kolikor Center ne prejme potrdila o šolanju do navedenega roka, meni, da se otrok ne šola več, zato izda ustrezno odločbo.

V lanskem letu je bil tudi rešen problem izrednih študentov, ki so izenačeni z rednimi študenti in imajo ravno tako pravico do otroškega dodatka, če niso zaposleni.

Otroški dodatek se enkrat mesečno, do 15. v mesecu, nakazuje direktno up-

ravičencu na njegovo hranilno knjižico oz. tekoči račun.

DODATEK ZA NEGO OTROKA je denarni dodatek, ki se izplačuje enemu od staršev hudo bolnega otroka in otroka s telesno in duševno prizadetostjo in je namenjen kritju povečanih stroškov, ki jih ima družina zaradi nege in varstva hudo bolnega otroka. Ta pravica ni vezana na dohodek družine, temveč na bolezen otroka in jo lahko pridobi družina, ki ima stalno bivališče v Republiki Sloveniji oz. državljanstvo in če ustreza zdravstvena komisija poda mnenje, na podlagi katerega Center izda ustrezno odločbo. Ta pravica pripada otroku do 18. leta starosti in se podaljša najdalj do 26. leta, če se otrok šola. Ravno tako je potrebno predložiti potrdilo o šolanju za vsako šolsko leto do 30. 10. Višina dodatka za nego otroka znaša 30 % zjamčene plače tj. 12.737,00 SIT, če je otrok doma, v kolikor je v dnevnem varstvu pa 20 % zjamčene plače, t. j. 8.491,00 SIT. Dodatek za nego pa ne pripada otroku, ki je zaradi zdravljenja, usposabljanja, vzgoje in šolanja v zavodu, v katerem ima brezplačno oskrbo.

Vloge za dodatek za nego se skozi vse leto oddajajo na posebnem obrazcu, ki ga dobite na Centru. K vlogi je potrebno predložiti ustrezno najnovejšo zdravstveno dokumentacijo, da komisija lahko izda mnenje. Čas trajanja pravice do dodatka za nego je pa ravno tako odvisen od mnenja komisije in je razviden iz odločbe, ki jo prejme vsak posameznik. Zato roki za oddajo vlog za dodatek za nego niso enaki kot za otroški dodatek.

Vse družinske prejemke urejajo občani na Centru za socialno delo Domžale v oddelku za družinske prejemke - pritičje.

Dalje prihodnjič
Irena Tonkli

OB DOGODKU...

Ob najini 50-letnici skupnega življenja, ki sva jo praznovala v novembru, se javno zahvaljujemo:

Najprej domačemu g. župniku Marku Pajku za opravljen obred in sveto mašo, vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, vaščanom Trojan za veliko presenečenje, enako domačim gasilcem, vsem za darila, za ustna in pisna voščila, za vsak topel stisk roke in dobre želje. Posebej se še zahvaliva Gostinskemu podjetju Trojan za razumevanje in solidno postrežbo. Najini povabljeni so bili zadovoljni! Lepo je živeti ob misli, da imava toliko dobrih ljudi okoli sebe.

Za lepo zapete pesmi pa iskrena hvala domačemu cerkvenemu zboru.

Hvaležna

Tinče in Lada Cukjati

TRADICIJA MIZARSKE OBRTI PRI ŠTOLFETOVIH V KRAŠNJI

Pri Štolfetovih v Krašnji, kjer poleg domače hiše stoji sodobna mizarska delavnica, je prava družinska tradicija mizarske obrti. Začetnik obrti je bil pokojni oče, ki je začel z mizarsko obrtjo leta 1920 v Spodnjih Lokah. Osem let pozneje se je preselil v Krašnjo, kjer je nadaljeval z delom. Njegov sin, Milan Štolf, ki sem ga obiskala, da bi kaj povedal za Rokovnjača, je bil ravno pri delu. Videti je bilo, da je mizar z dušo in srcem, saj pravi, da mora mizar imeti do lesa čisto poseben odnos. Za poklic mizarja se je odločil z veseljem. Bil je star petnajst let, ko je bil z očetom leta 1944 izseljen v Srbijo in je tam pomagal očetu na terenu. Ročno sta izdelovala različno pohištvo in ostalo opremo. V tistih časih se je izdelovalo vse ročno, s tako imenovanim "bogničem" in žago. Mizarske spretnosti je kot mlad fant hitro zapadel, zato se je leta 1945, ko se je vrnil v Slovenijo, z veseljem vključil v Obrtniško šolo v Lukovici, ki je tedaj vključevala različne rokodelske poklice.

Dobro se spominja očetove delavnice, kjer se je delalo vse ročno. Pokojni oče je bil napreden mizar. Leta 1933 je kupil prvi stroj za obdelavo lesa. Stroj je bil kombiniran in ga je poganjal bencinski motor. Tisti časi niso bili naklonjeni človekovi lagodnosti, saj je bilo potrebno veliko truda za vsako novost in izboljšavo. Tudi transportne poti so bile strašno neugodne. Milan se spominja, da je moral bencinsko gorivo prevažati

v posebnih posodah v nahrbtniku, na motornem kolesu, iz Kamnika. Ob vsem tem ni nikoli pomislil, da je bilo to posebno težko. Delo je bila posebna vrednota in veseli smo bili, da smo lahko delali, je razmišljal. Danes se dela vse strojno. Mladi mizarji skoraj več ne uporabljajo ročnega dela.

Leta 1958 je Milan postal obrtnik in si šele leta 1966 lahko uredil pokojninsko zavarovanje. Država je takemu delu takrat nasprotovala, saj je bil splošni sistem naravnano drugače. Pa vendar se je človek moral vseskozi prilagajati in iska-

ti svoje dobre možnosti za preživetje. Skupaj z ženo sta dobro sodelovala. Brez pridne ženske roke, ki je vseskozi pomagala v delavnici, pripravljala malice, vzgajala otroke in spodbujala svojega moža, verjetno ne bi bilo malo družinsko podjetje tako uspešno. Tudi otroci so veliko pomagali v delavnici, mi je povedal. Najmlajši Mitja pa je leta 1988 prevzel obrt v svoje roke in nadaljuje v sodobno opremljeni mizarski delavnici očetovo tradicijo.

Današnji časi so obrtnikom in podjetnikom mnogo bolj naklonjeni, ugotavlja oče Milan. Zlasti po osamosvojitvi Slovenije se je stanje zelo spremenilo v pozitivno smer. Tržišče je doseglo veliko ekspanzijo, delo je strojno, obrtniki imajo možnost stalnega strokovnega izpopolnjevanja, kar vse izboljšuje možnosti za vse večji razvoj in uspešnost. Tudi v naši občini se je zadnja leta začela prebujati obrtniška miselnost, ki jo je potrebno ceniti in spodbujati. Zlasti pri mladih, ki nimajo posebne želje do študija, bi bil potreben pri poklicni usmeritvi večji poudarek na delovni praksi, skupaj z menoj ugotavlja gospod Milan, ki pogreša pri mladih zlasti ročne spretnosti.

Posebna zanimivost, ki jo je vredno poudariti, je Milanovo veselje do harmonike, ribištva in gobarjenja. Pravi, da ga vsi trije hobiji spremljajo vse življenje iz mladih let. Navduševali so ga v zadovoljstvu, ki se je odražalo v krogu lastne družine in pozitivnem odnosu do ljudi in kupcev, kar je za podjetnika ali obrtnika izredno pomembno.

Marta Lavrič

MORAVŠKI UPOKOJENCI - KOLESARJI NA LUKOVEM SEJMU V LUKOVICI

Društvo upokojencev Moravče (kolesarska sekcija) vsako leto organizira od 10 do 12 kolesarskih izletov v naravno okolje, z ogledi zanimivih turističnih krajev, s srečanji upokojencev sosednjih društev. Eno tako srečanje je vsako leto pri upokojencih DU Lukovica. Letošnje leto smo obiskali oba lukoviška sejma: Peregrinovega in Lukovega. Odločitev je bila pozitivna, saj se je obeh sejmov udeležilo 13 kolesarjev - upokojencev obeh spolov.

Seveda smo se srečali tudi z upokojenci Lukovice.

Oba sejma sta bila zanimiva in tudi dobro obiskana. Na stojnicah si lahko kupil po želji, kar si hotel. Pa tudi zmerne cene prodajalcev so bile primerne za naše plitve upokojenske žepe. Tudi naši kolesarji so kupili na sejmi po lastni izbiri nekaj koristnega za dom in lastno potrebo.

Vsi smo se odločili, da bomo vsako leto obiskali oba sejma z našimi železnimi konjički, vrteli pedale, se radi imeli in prisluhnili tegobam domačinov in prišlekov na teh sejmihih.

Kot vedno se vsako leto oglasimo v znani gostilni BEVC v Lukovici, da se okrepčamo od naše dolge vožnje po asfaltnih cestah in nam malica prav dobro tekne. V tej znani gostilni dobiš domačo hrano, s hitro postrežbo prijazne družine JEMEC.

Izkoristimo priliko, da si ogledamo še okolico Lukovice, Brdo, Šentvid, Prapreče in gradnjo nove avtoceste. Zadovoljni se vedno vračamo na svoje domove.

Vsi smo enoglasno rekli: Nasvidenje prihodnje leto.

Jože Novak

ELEMENTI REGULACIJE

Pri regulaciji so regulirani tisti parametri ogrevanja, ki jih tako spreminjamo, da so čim bliže zeleni vrednosti. Sistem regulacije ogrevalne naprave mora zagotavljati:

- stalno prilagajanje toplotne moči naprave spreminjajočim se pogojem okolice
- možnost nastavitve in doseganje ustrezne temperature v prostorih
- energijsko učinkovito in okolju neškodljivo delovanje ogrevalne naprave
- gospodarno delovanje ogrevalne naprave.

Osnovni elementi vsake regulacije so:

- Temperaturna tipala (zunanje, v prostoru, v cevovodih). Za dobro delovanje regulacije je zelo pomembna njihova namestitvev.

Tipala v prostoru ne smemo namestiti:
- na mesto, kamor pozimi lahko posije sonce, ki je pozimi nizko in lahko posije globoko v prostor

- v bližino mest, kjer nastaja toplota
- na stene, kjer so izviri toplote (dimnik, cevi,...)
- na mesta, kjer ni zadostnega kroženja zraka

- na mesta, kjer lahko na tipalo vpliva hladen zrak (vhodna vrata, okna,...)

Tipalo zunanje temperature mora biti ustrezno zaščiteno pred škodljivimi vplivi atmosfere, vendar zaščita ne sme vplivati na delovanje tipala. Tipalo namestimo:

- na severni ali severozahodni fasadi čim višje od tal (v višini prvega nadstropja)
- na mesta, kjer nanj ne vpliva toplota. Izogibamo se bližini oken, zračnikov, dimnikov.

- na mestih, kjer ni močnega vetra
- regulacijska krmilna enota
- izvajalne enote (mešalni ventili, regulatorji, ...)

Vrste regulacije:

- centralna regulacija deluje v odvisnosti od zunanje temperature. Temperaturno tipalo namestite na zunanji steni, pri čemer nanj ne smejo padati direktni sončni žarki. Tipalo povežemo z mešalnim ventilom, ki uravnava temperaturo pretoka v ogrevalni sistem.

- regulacija s sobnim termostatom namestimo v prostor, v katerem prebijate veliko časa. Slaba stran je, da so lahko ostali prostori pregreti ali podhlajeni - je ne svetujem.

- fina lokalna regulacija je dopolnitev prejšnjih dveh. Gre za regulacijo s termostatskimi ventili, ki omogočajo regulacijo v posameznem prostoru, neodvisno od ostalih prostorov. Temperaturo nastavite z vrtenjem vretena. Termostatski ventili so odlična dopolnitev centralne regulacije.

Dodatne prihranke dosežete tudi s pravilnim prezračevanjem prostorov, kar pomeni, da med prezračevanjem zaprete vse radiatorje, da med steno in ogrevalom namestite toplotno zaščito, da zaves ne segajo preko ogreval, da zatesnite okna, da znižate temperaturo v bivalnih prostorih za eno stopinjo, kar pomeni približno 6% prihranka, da sistem obratuje v dnevno-nočnem režimu, kar pomeni, da tudi ponoči sistem deluje pri nižji temperaturi ipd.

WWW.ČRNI-GRABEN.SI

Internet vse bolj postaja prevladujoč medij pri iskanju informacij, zaradi česar imamo včasih občutek, da na svetovnem spletu lahko najdemo in izvemo skoraj vse. Pa ni tako in že dolgo sem se poigravala z idejo, da bi našim bralcem predstavila, kaj lahko uporabnik interneta izve o naši občini, in jih napotila na vsaj tistih nekaj strani, ki vendarle obstajajo.

Na Matkurji bomo, če vtipkamo geslo Lukovica, našli natanko 6 strani, Krašnja premore eno samo, Blagovica dve in Trojane spet le eno. To pa je tudi vse, kar nam na prvi pogled ponuja internet. Slika je drugačna, če se napotimo na katera od svetovnih iskalnikov, kot sta Altavista ali slavni Yahoo, a kaj hitro ugotovimo, da na primer tri četrtine od kakih 100 strani, ki vključujejo besedo Trojane, niso nič drugega kot prometne informacije, časopisni članki in razne izjave za javnost, povezane predvsem z izgradnjo avtoceste.

Če torej pregledamo tisto, kar nam je na razpolago, se moramo omejiti le na par strani, ki jih premore naša občina. Prva je seveda uradna stran Občine Lukovica, ki si jo lahko ogledate na www.lukovica.si. Ta je bila sicer zelo pohvalno zasnovana, a v oči bode to, da je bila nazadnje posodobljena lani in imamo tako na strani Novice poročilo s 4. seje občinskega sveta, ki je potekala 10. junija 1999. Poleg opisa občine si lahko na tej strani ogledate strukturo občinske uprave, v rubriki Kultura in turizem so predstavljeni, trije velike možje iz preteklosti - Jovan Vesel Koseski, Janko Kersnik in Fran Maselj Podlimbarski. S klikom na ime dveh športnikov, ki sta navedena na strani Šport, pa pridete do dveh zanimivih domačih strani - Darje Kokalj (<http://sport.si21.com/atletika/darja-kokalj>) in Roberta Kotnika (<http://robert-kotnik.isportdot.com>).

Najboljša in najbolj zanimiva je stran, ki jo za OŠ Janko Kersnik ureja Damjana Vidmar. Na njej ne manjka informacij o

šoli in njenih podružnicah, Brdu, projektu zdrave šole, fotografij, predstavitev raznih obšolskih dejavnosti, taborov in jo zato staršem toplo priporočam, saj lahko na njej najdejo mnogo pomembnih podatkov, kot na primer razpored govornih ur, organizacija šolske prehrane,... Po uporabnosti ta stran, ki jo najdete na: www2.arnes.si/osljikls/index.htm krepko preseže vse ostale in je tudi prava paša za oči.

Tretja stran je domača stran RCU Urbanija - www.rcu-slo.com, ki je bila nazadnje posodobljena konec avgusta, in katere precejšnji del je še vedno v obdelavi, tako da lahko na Fotografije, Kulturne prireditve in ostale povezave klikamo predvsem v prazno - zenkrat je predstavljena predvsem ponudba centra in nekatere športne ekipe. Je pa res, da ima RCU še eno stran na internetu, na: <http://rolanje.tripod.com/rcu.html>, ki postreže z več informacijami, povezanimi predvsem z in-line hokejem.

Svojo stran ima tudi Gostinsko podjetje Trojane, naslov je www.gp-trojane.si. Ta se začne nalogati z zelo zanimivo animacijo, ki najprej Trojane umesti v zemljevid Evrope in Slovenije, nato pa se obiskovalcu začne približevati ogromen trojanski krof. Kliknemo lahko na tri sličice - zgodovina podjetja, restavracija in garni hotel. Na strani garni hotela lahko preko obrazca rezervirate sobo - vendar pa ima stran večjo pomanjkljivost - vsakič, ko se vrnete na prejšnjo stran, se ne morete izogniti ali preskočiti dolge animacije.

Zgoraj navedene strani so pravzaprav vse, kar lahko deskarji po svetovnem spletu izvejo o nas in naši občini, kar pa je seveda bore malo in zato naj za konec omenim le še eno stran, ki bo prišla prav vsem, ki so pozabili, kdaj v njihov kraj pripelje potujoča knjižnica - njen voznik red boste našli na: <http://sikdom.dom.sik.si/potujoca.htm>.

Maja

ŠKODA ŠKERJANEC

POOBlašČeni PRODAJALEC
in SERVISER VOZIL ŠKODA

Krumperska 21 - DOMŽALE

tel.: 01 724 40 85, 01 721 03 40, e-mail: spc.skoda@siol.net

Srečen božič vsem!

Naj se vam v prihajajočem letu zgodi veliko lepega!

DRUŠČINA KOLESARJEV KOLOART V LUKOVICI

21. oktobra 2000 se je v Lukovici marsikaj dogajalo. Bil je že kar tradicionalen Lukov sejem in čisto ločeno, srečanje kolesarjev iz Društva Koloart, dan pa se je zaključil s koncertom v obnovljeni dvorani Kulturnega doma.

Zbirališče kolesarjev je bilo pred Pungartnikovim poslopjem ob 8. uri. Med prvimi iz te zanimive družine je prišel gospod Andrej Mahkota, odvetnik iz Ljubljane, ki je nekakšen duhovni vodja, zato sem se obrnila kar nanj. Prijazno mi je "zaupal" tele podatke: Društvo KOLOART je bilo ustanovljeno pred petimi leti na Lokvah nad Solkanom in ima približno 50 članov, ki pa so iz različnih krajev Slovenije (Domžale, Ljubljana, Vrhnika, Nova Gorica ...). Združuje jih veselje do kolesarjenja in ljubezen do narave in vseh vrst kulturnih znamenitosti in dogodkov. Enkrat letno imajo 5-dnevni izlet po Sloveniji (vsakokrat si izberejo drugo področje), večkrat na leto pa imajo še dvodnevne in enodnevne izlete. V njihovih vrstah je tudi živilski tehnolog, ki na teh kolesarjenjih poskrbi za pravilno prehrano (čez dan imajo manjše obroke, ki pa morajo biti bogati z ogljikovimi hidrati, dobijo se tudi t.i. energetske ploščice, ki so baje odlične, in pa seveda veliko čajev ali izotoničnih napitkov). Andrej Mahkota je še poseben kolesarski navdušenec (pravi, da kolesari že več kot 20 let), zato si privoščil še dodatno kakšen samostojen izlet. Tako je letos kolesaril iz Gorice do Nice, kar čez Alpe. Najvišja točka, ki jo je prekolesaril, je bila visoka 2802 m.

Kot zanimivost naj povem, da je član tega društva, ki je organizator tokratnega izleta, tudi zborovodja MPZ Janko Kersnik Lukovica. To je g. Igor Velepich, ki pa ga niti pred startom, še manj pa ob vrnitvi (imel je takoj generalko za večerni koncert) nisem uspela ujeti za kratek pogovor o programu izleta. Na srečo mi je nekdo od kolesarjev potisnil v roke njihovo interno povabilo s celotnim programom in ga (v soglasju z avtorjem tega šaljivega vabila) citiram v originalni, a nekoliko skrajšani obliki.

"Lubi sokoloartovci! Jesen že krepko zamaka; verjamemo pa, da bo vsa mokrota do 21. oktobra že prešla. Drugi letošnji jesenski izlet koloartovcev se ima goditi v rokovnjaških krajih, sicer imenovanih tudi Črni graben. Snidli se bomo v soboto, 21. oktobra 2000, ob plusminus osmih zjutraj na glavnem trgu v Lukovici pri Domžalah (center vasi na levi ob magistralni cesti Lj.-Mb.). Po analizi ohranjenosti biciklov in njih lastnikov/nic jo jadrno odkurimo skozi Radomlje in Volčji Potok do Kamnika. Tam postojimo tudi pri spomeniku Francetu Balantiču, čigar dve še živeči sestre bomo prosili, da prebereta kakšen njegov verz. Njemu vrtnico, nam pa navdušenje nad prvim od blagih vzponov mimo Srednje šole Rudolfa Maistra

(kamor je tudi tole piščoči svojčas ukasit zahajal) v Zgornje (kaj da so, ime pove) Palovče. Tamkaj znabiti ogled ene stare kmetije, potlej pa po grebenu skozi Zlato Polje skoraj do Blagovice. Kosilce nas čaka na eni kmetiji (pri Griljevih) v Malem Jelniku. Po kosilu prečimo glavno cesto (Lj.-Mb.) in se zapeljemo na Golčaj. Tamkajšnja prenovljena cerkev je bila prav sedaj jako opevana ob Dnevih evropske kulturne dediščine. Iz Golčaja jo mahnemo na Limbarsko goro (Bog daj lep razgled!), z nje pa skozi Moravče do gradiča Tuštanj. Nadaljna pot nas pripelje nazaj v Lukovico, koder bodo ob cca. pol devetnajstih zvečer. Po ksebprijetju nas čaka ob 19. uri prvi pri-

godek (po otvoritvi) v glihkar prenovljenem Kulturnem domu, in sicer za nas pripravljen koncert dveh moških zborov: VAŠČANI POJO iz avstrijske Koroške in lokalni MoPZ KUD Janko Kersnik Lukovica. Vmes bo potekal jubilejni program (posvečen J. Kersniku, F. Prešernu, J. B. Bachu in letu 2000), pri katerem bo tudi opazna (ako ne celo ključna) naodrna udeležba naših članov..."

Ob tako podrobnem programu izleta verjetno ni več kaj dodati. Morda le to, da so se ob povratku (sicer nekoliko premražen, a zadovoljni) res udeležili še večernega koncerta. O tem pa preberite v drugem članku!

Marinka P.

MARJAN ŠTRUKELJ - ČLOVEK, KI SVOJE MISLI IN IDEJE TUDI URESNIČI

Pisati o Marjanu Štruklju, posebno še vedoč, da je tudi sam zelo dobro pisoč, o človeku, ki ga dobro pozna ves Črn graben, ki ga dobro poznajo prenekateri naši veliki, slavni športniki, donatorji in sponzorji, ki je že legenda v Krašnji, je velika čast in prijetna naloga. Želiš pisati in spraševati o njegovem čisto osebnem življenju, a mu misli in besede kar naprej uhajajo k športnemu društvu, k ljudem, s katerimi sodeluje, kajti njegove kar naprej ponavljajoče se besede: "smo naredili, smo speljali, smo organizirali...", mi povedo, da je skromen človek, da se nikoli ne postavlja v ospredje in se osebno ne izpostavlja in postavlja, ampak želi povedati, da en sam človek ne more narediti mnogo, skupaj z drugimi se da tudi gore premikati.

Staršem se je rodil pred 47 leti, brat je umrl že pred njegovim rojstvom, ima pa še dve sestri. Po končani osnovni šoli se je vpisal leta 1960 na gostinsko šolo in se izučil za natakarja, kar je nekje razumljivo, kajti doma so imeli gostilno "Pri Pavletu" s kar šestdesetletno tradicijo. Sprva je doma kelnaril eno leto, si kasneje za zelo kratek čas našel zaposlitev v Mercatorju v Domžalah. Z osemnajstimi leti pa nastopil službo v Tosami na Viru kot vodja obrata družbene prehrane. Kot mlad fante se je takšne zadolžitve sprva ustrašil, vendar sta bila pogum in volja močnejša. Tako kot je rasla Tosama, so se večale tudi zahteve, znanje in izobrazba na njegovem delovnem mestu, zato je ob delu dokončal poslovodsko šolo. Tosami je ostal zvest vse do danes.

Marjan je v Tosami spoznal tudi svojo ženo Bori in se po štirih in pol letih vasonjanja z njo tudi poročil. Njegova Bori je doma iz Žič pri Rovah. Mimogrede moram povedati, da sem v življenju srečala malo moških, ki svojo ženo tako cenijo in spoštujejo in o njej vedo povedati toliko pohvalnih besed, kot je povedal Marjan. V zakonu sta se jima rodili dve hčeri. Starejša Petra pri svojih dvajsetih letih obiskuje drugi letnik Visoke upravne šole v Ljubljani, šestnajstletna Nina pa drugi letnik vzgojiteljske šole. Marjan in Bori sta si poleg domače hiše zgradila tudi svoj domek. Veliko ljudi ga je vprašalo, zakaj ne vodi dalje domače gostilne, še posebno, ker je ravno Krašnja edina večja vas naokoli, ki nima gostilne. Toda Marjan pravi, da gostilna in družina ne gresta skupaj, preveč se je treba žrtvovati za gostilno na račun družine, družina pa je prva.

In spet se povrneva k športu. Že od mladih nog je navdušen nad nogometom. Pri njegovih šestnajstih letih je bil nogomet sploh aktualen in zato je bil takrat pobudnik za ustanovitev nogometnega kluba Krašnja, ki je deloval kar devet let. Svak Štefan ga navduši tudi za namizni tenis. Pri ustanovitvi Športnega društva Krašnja in tudi pri drugih prireditvah mu je bil in mu je odličen svetovalec Mitja Beguš. Športno društvo se je prišlo in se hitro širilo. Da pa športno

Marjan Štrukelj

društvo lahko živi, je potrebno mnogo dela in truda, tudi sredstev. Četudi je mnogo dela prostovoljnega, ljubiteljskega, pa se najdejo tudi sponzorji in donatorji, ki jim priskočijo na pomoč. Marjan ne vidi v športnem druženju samo tekovanja, temveč tudi druženje ljudi, rekreacijo, zabavo, spoznavanje novih ljudi in športnikov, predvsem druženje mladih, ki jih v današnji družbi tako rado zanese na stranpota. S širitvijo Športnega društva pa so se Marjanu porajale tudi nove ideje, ki mu kar naprej okupirajo misli, in ker je dosleden človek, jih tudi uresniči. Tako je tudi povabil v Krašnjo vrhunskega športnika Staneta Belaka-Sraufa. Prišel je in za njim še drugi, kar preko petdeset bi jih Marjan lahko naštel. Naštejmo jih le nekaj: Mirko Lebar, Dušan Mravlje, Martin Strel, Brigita Bukovec, Dušan Hauptman, Tomaž Humar, Primož Peterka. Z mnogimi je navezal prijateljske stike, mnogi so njegovi vzorniki in predvsem, radi se vračajo.

Ne morem kar izpustiti vprašanja, kako se je porodila ideja "Po nagelj na Limbarsko goro".

"Ja, leta 1986 sem tuhtal, kako bi počastil članice našega društva za dan žena. Seveda je bila to sprva samo ideja internega značaja. O tem sem spregovoril tudi med svojimi športnimi prijatelji v Domžalah. Takratna SZDL je to uresničila v vseobčinsko dejanje. Pričeli smo s taborniki in smučarskim klubom Moravče ter gostilno Urankar. Prvih osem pohodov sem vodil sam, ko pa so se pričele spletke oziroma nesoglasja med moravskim in limbarskim društvom, sem se umaknil. Veseli me pa, da je prireditev živa še danes in da je koncept ostal isti, kot sem si ga zamislil jaz."

Znano je tudi, da so v Krašnji že vrsto let igre z varpo. Marjan pove, da je to ideja Petra Pirnata iz Domžal, ki je to igro igral pri Železnici. Pri nas je samo nekaj društev, ki gojijo ta švedski šport in ki v Sloveniji nikakor ne zaživi. Stike s

Švedi gojimo in celo dvakrat smo jih gostili v Krašnji.

Nisva mogla tudi mimo pohoda in teka za krof, pa mimo iger brez meja. Tisoč in eno idejo ima Marjan v glavi in če se že porodi, jo je treba tudi udejantiti. In spet pride na plan njegova skromnost: "Sam ne morem nič, brez sodelovanja drugih ne gre". Drugo leto bo že trideset let delovanja Športnega društva in nogometnega kluba. Že šesto leto izhaja interno glasilo Društveni informator, katerega odgovorni urednik je Marjan Štrukelj in tako mimogrede pove, da opravi približno 1200 ur prostovoljnega dela letno pri njem.

O športu, športnem društvu in Marjanovih idejah bi se lahko pogovarjala v nedogled. Moja želja pa je bila pogledati v Marjanov bolj osebni svet. Tako mi je le zaupal, da je v mlajših letih rad "štikal" prtičke, vezel gobeline, žal mu zdravje njegovih oči to ne dopušča preveč. Zelo rad piše, da je dober govorec in povezovalac dogodkov na prireditvah, tako že vem. Njegova največja sreča je družina in že nekaj dni odsotnosti od nje, ga zgrabi domotožje. Sem pa izvedela, da se je kot otrok vedno izmaknil prepirom, majhnim barabijam, ki so jih uganjali njegovi vrstniki, samo tako od strani jih je gledal in se škodoželjno režal. Politika ga ne zanima, ni strankarsko opredeljen, je pa vesel naše samostojne Slovenije, je velik domoljub, še naprej se bo trudil in si prizadeval privabiti k športu čim več mladine.

Kako naj človek napiše v tako malo odmerjenem prostoru vse o Marjanu, ki je tako vsestranski, ki bi si zaslužil, da se o njem napiše še toliko stvari, kar za eno "Povest o dobrih ljudeh" bi bilo. Njegov pokojni oče mu je dajal dobre nauke za življenje, ubogal ga je in jih že veliko uresničil. Marjan, na koncu tega najinega razgovora si resnično želim, da ti ne bi nikoli več kanila solza iz očesa, solza zaradi grdih ljudi, ki so ti nevoščljivi tvoje sreče, tvojega doma, tvoje vsesplošne priljubljenosti in uspeha. Je že tako, da je na svetu malo Marjanov, pa veliko nevoščljivih ljudi in zavistnežev.

Milena Bradač

SPUST KOLESARJEV V KAMNIKU

Kolesarski klub Kalcit Kamnik je organiziral tekmo za državno prvenstvo v spustu za kolesarje. Proga je potekala s Špice, vrha nad Starim

gradom v Kamniku. Tekmovanja se je udeležilo preko 80 tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške in Avstrije. Našo občino so zastopali Mavricij

Kveder, Boštjan Volf in Jure Smrkol, člani kolesarskega kluba Sokol iz Domžal. Jure in Boštjan sta vozila v kategoriji rekreativcev in zasedla šesto oziroma četrto mesto. Mavricij pa je vozil v mladinski kategoriji in zasedel drugo mesto. Mavricij tudi sicer redno tekmuje v tej kategoriji in je na dosedanjih tekmovanjih dosegel vrhunske uvrstitve, saj je letošnji državni prvak. V letošnjih tekmovanjih mu je uspelo dvakrat zmagati, pa tudi ostali rezultati so bili tako dobri, da si je prislužil naslov državnega prvaka. Boštjanu manjka še eno leto, da bo lahko vozil v kategoriji mladincev, je pa že zabeležil prvo zmago, in sicer v Črni na Koroškem. Jure je s šestim mestom na svoji prvi tekmi tako zadovoljen, da se bo pridružil prijateljem tudi na naslednjih tekmah. Mladim športnikom želimo uspešno tekmovalno kariero, Mavriciju pa čestitamo ob prvi osvojitvi naslova državnega prvaka in mu želimo mnogo vztrajnosti, tudi če ne bo ravno na prvem mestu.

V.G.

USPEŠNI NA KROSU

Pred dnevi se je na igrišču športnega parka na Viru odvijal jesenski kros, na katerem so sodelovali tudi učenci OŠ Janko Kersnik z Brda pri Lukovici.

Med njihovimi nastopajočimi so sodelovali tudi mladi iz Zlatega Polja. Slednji so pokazali svojo športno zagnanost tudi v tamkajšnem ŠD, kamor jih usmerjajo tudi starši. K lepim rezultatom na krosu so do prinesli svoji ekipi velik delež tudi oni. S svojim nastopom so bili zelo zadovoljni, še najbolj pa sta se svojega nastopa in uspeha veselila brata Mitja in Uroš Klopčič iz Trnovč, saj sta osvojila kar dve zlati medalji. Na moje vprašanje, kako so doživljali svoj športni nastop, so mi zatrdili, da je bilo lepo, da bi bilo podobnih tekmovanj lahko še več.

Ob povratku domov sem se z njimi priložnostno pogovarjal.

T. Habjanič

TURNIR V METANJU VARPE ZA POKAL MIZARSTVA ŠTOLFA V KRAŠNJI

V soboto, 8. julija, smo Krašnjani gostili tekmovalce varpe iz Ljubljane in Gozd Martuljka. Tekmovanja so se udeležili vsi najboljši metalci, saj je za nekatere bila to zadnja preizkušnja pred odhodom na Švedsko, zibelko tega športa. Tekmovanje je tokrat potekalo nekoliko drugače kot zadnjič, saj lahko organizator samostojno razpiše tekmovalce. To tekmovalce je tokrat zad-

njič zgodilo na lokaciji Jurjevega travnika za Radomljo, saj bo že v prihodnjem letu na tem mestu potekala tako zelo pričakovana avtocesta.

Posamezno na 36 metov na cm:

1. TERKOJ Janez	VK Ljubljana	3,63 m
2. REŠKOVAC Samo	VK Špik	4,36 m
3. POTOČNIK Franc	VK Špik	4,49 m
4. IVANČIČ Josip	VK Špik	5,12 m
5. MATJAŠIČ Pavle	VK Ljubljana	5,19 m

Tekmovanja se je udeležilo 24 igralcev, domači tekmovalci pa so razen Marjana Štrklja in Antona Požarja kar malo razočarali.

Nato so sledile borbene igre in najboljši pari so se razvrstili takole:

1 TERKOJ - MATJAŠIČ	VK Ljubljana
2 REŠKOVAC - POTOČNIK	VK Špik
3 BERNARD - KOSMAČ	VK Špik
4 IVANČIČ - ROBIČ	VK Špik
5 POŽAR - PIRNAT	ŠD Krašnja
6 PERVINŠEK - RODE	ŠD Krašnja
7 CERAR - ŠTRUKELJ	ŠD Krašnja
8 VASIČ - OMAN	VK Špik

Na koncu naj se zahvalim gospodu Milanu Štolfi za finančno pomoč in podelitev spominskih medalj in pokalov, ki jih je podelil v prostorih Gasilnega doma v Krašnji. Vsem še enkrat hvala.

Ob tem pa vabilo še vsem tistim, ki jih ta šport zanima, da se nam pridružijo na treningih, saj bo že v mesecu septembru naslednja tekma v Ljubljani v čast staroste slovenske varpe, g. Milana Koširja, ki bo praznoval 80-letnico svojega življenja. Tako, vidite, da leta pri tem športu ne igrajo nobene vloge. Vabljeni!

Rode Janez

MESEC ŠPORTA TUDI ZA ZLATOPOLJCE

Ministrstvo za šport republike Slovenije je tudi letos vodilo akcijo rekreacija in šport za boljši jutri. Tako smo se v ŠD Zlato Polje že tretje leto zapored pridružili temu projektu z organiziranjem turnirja v malem nogometu.

Seveda pa smo termin tega športnega dogodka izbrali prav za zaključek enotedenskih prireditev v okviru praznika naše Občine Lukovica. Na turnir se je prijavilo osem ekip, ki so se po predhodnem žrebanju borile za čimboljšo uvrstitev. Čeprav je bilo deževno vreme, smo športno nedeljo zaključili v večernih urah. Vsa srečanja sta korektno vodila sodnika g. Franjo Vugrinec in g. Rudi Meršak, oba iz Kamnika, za kar se jima najlepše zahvaljujemo. Posebno zahvalo pa ŠD namenja Občini Lukovica ter KS Zlato Polje, ki sta se odzvali na našo prošnjo za sponzorsko pomoč ter nas tako finančno podprli.

Za prve tri uvrščene ekipe smo pripravili pokale in denarne nagrade, katere jim je izročil predsednik ŠD, g. Marko Vrankar, četrta uvrščena ekipa pa je prejela zaboj osvežujočega napitka. Ob koncu naj izrazim zahvalo ŠD vsem ekipam, ki so se odzvale, prav tako pa tudi vsem ob igrišču, ki ste športno boderili svoje privržence.

Končni vrstni red najboljših ekip:

1. Bistrica Junaited iz Domžal
2. Helios Količevo
3. Dring Taim z Vira
4. Bistro 91 s Trojan

T. Habjanič

TRIGLAV 2000

Avgust, planincem eden najljubših mesecev, saj je planinska sezona v vrhuncu. Planine so polne planincev, starih, mladih, kot bi gore oživele, tako živahno je. Vsi pa s podobnimi željami, hoditi, gibati se, storiti nekaj zase, odkriti delčke narave, ki so še neokrnjeni. Težko najdeš delček v naši mali domo-

vini, kjer človeška noga še ni stala, pa vendar občutek, ko nikogar ne vidiš, ne slišiš, daje upanje, da si prvi na tem kraju. Obstaja pa gora, za katero vemo, da jo že nekaj desetletij oblegajo, da se v avgustu nanjo valijo kolone planincev, pa tudi tistih, ki niso planinci, le na vrhu bi radi stali. Ta gora, da ne rečem velikan, je nakaj posebnega. Mogočne stene se dvigajo iz doline, prepadi, ledenik, melišča, vse to tvori ogromno

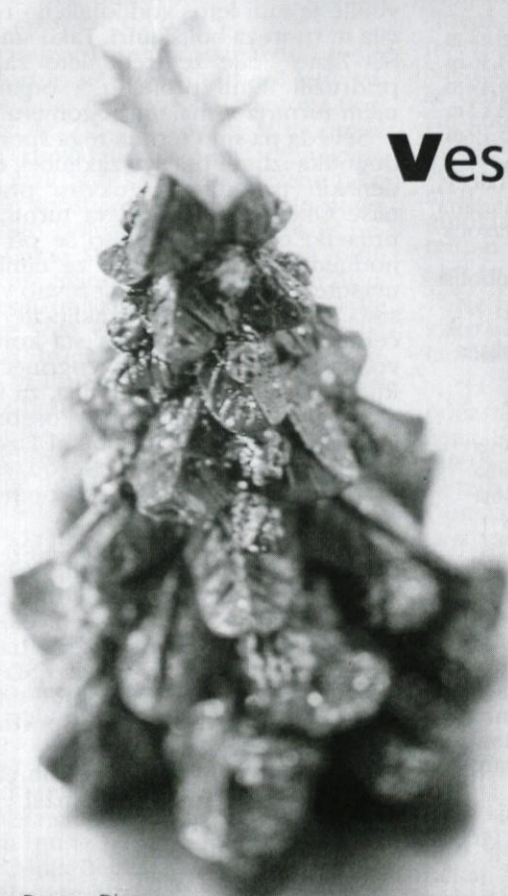
skalno gmoto, ki jo planinci še kako cenimo in spoštujemo. Naš velikan, oče zavednih Slovencev, Triglav, kralj Julijcev. Lepo ga je, videti iz doline, še lepše pa je, ko korakaš po njem, ko dihaš z njim, ko veš, da si z njim združen. Njegovih lepot ne moreš opisati ali prikazati s sliko, moraš ga čutiti, moraš čutiti lepe hladne skale, občutek, da lebdiš med zemljo in nebom, je tisti, ki te še bolj veže nanj. Na njem ti ni mar, če nisi prvi, ki si ga osvojil, ponosen pa si sam nase, ker si ga zopet osvojil, ker te je sprejel.

Tako so nas želje v društvu privedle do tega, da smo se v avgustu podali na našega velikana. Čudovita ledeniška dolina Krma nas je kar popeljala do njega. Stopati po njem, biti z njim je bil pravi užitek, pomagali pa so nam tudi oblaki, ki so se podili naokoli, na vrhu pa nam je namenil čudovit pogled na vse strani. Zapela je vrv, saj je naš očak postal oče šestim novim planincem, ob sestopu pa nas je nagradil še z mavrico.

Planinska koč, polna tujcev, ki so sami znanci, je pokala po šivih od natrpanosti, pa vendar nam je dala vsem varno in toplo zavetje. Zapela je harmonika, zaslišala se je pesem, utrujeni planinci pa kot da so ravnokar vstali, so se ob prijetnih zvokih zavrteli. Zvezdna noč nas je popeljala v prijeten spanec, zjutraj pa pogled proti vrhu, pozdrav in spust v dolino. Nasvidenje, Triglav, mogoče se naslednje leto zopet vidiva, ne le vidiva, mogoče se dotakneva drug drugega.

Bojan Pustotnik
PD Blagovica

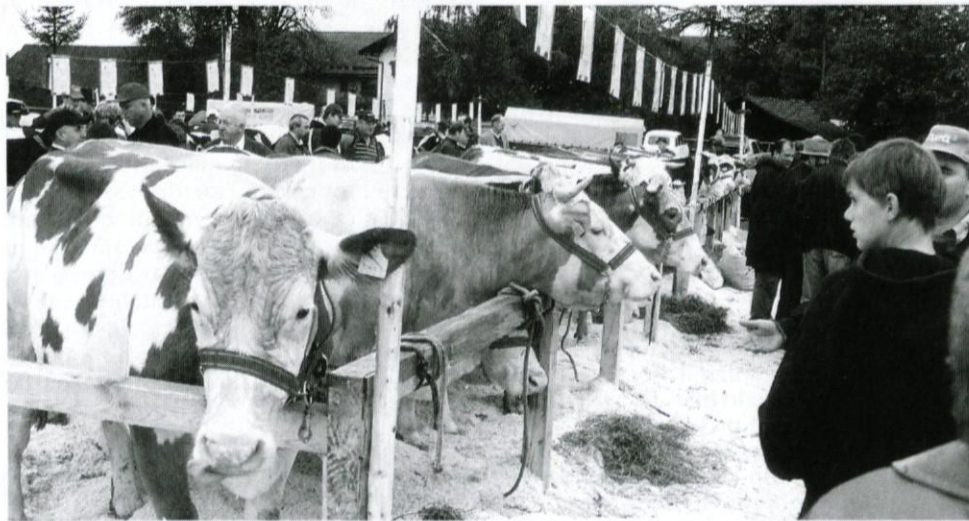
Vesel Božič
in
Srečno Novo leto

banka domžale

B a n k a z a v a s

REGIJSKA RAZSTAVA GOVEDI V KOMENDI

Krave manekenke na razstavi – dolge noge, lepo oblikovana vimena in...

V soboto, 7. oktobra, sta Govedorejski društvu Domžale in Kamnik v sodelovanju s Kmetijskim zavodom Ljubljana v sklopu jesenskega kmetijskega sejma v Komendi pripravili regijsko razstavo govedi iz domžalsko – kamniškega območja. Kljub slabemu deževne-

mu vremenu so rejci na razstavo pripeljali 80 krav in deset teličkov lisaste, črno-bele, rjave in rdeče cikaste pasme. Prikazan je bil rejski in selekcijski napredek v govedoreji na območju občin Domžale, Kamnik, Komenda, Moravče, Lukovica, Trzin in Mengeš. Posebej so

se s teličkami predstavili najmlajši govedorejci. Na razstavi se je predstavilo tudi nekaj rejcev iz naše občine, od katerih sta Franc Capuder in Jožef Cerar prejela tudi nagradi za najboljše uvrščeni telci lisaste pasme.

Celotna populacija krav na tem območju je že več let 9.000 glav. Od tega je v kontrolo proizvodnosti vključenih 2.417 krav. Mlečnost se je v obdobju od leta 1993-1999 povečala za 1.000 kg mleka po kravi. Povprečna mlečnost vseh kontroliranih krav na tem območju je bila v letu 1999 5320 kg mleka v standardni laktaciji. Povečala se je tudi vsebnost beljakovin v mleku za 0,26 %.

Razstava je bila ocenjevalna, v komisiji sta bila Boris Berisavljevič (Semex Alliance, Canada) in mag. Peter Kunstelj iz ŽVZ Kranj. Živali sta ocenjevala v enajstih kategorijah. Nagrade so bile podeljene za prve tri uvrščene živali, pri rjavi in rdeče cikasti pasmi pa za prvi dve uvrščeni. Najboljše živali v vseh kategorijah so bile nagrajene z zvonci. Razstave so se udeležili tudi povabljeni gosti, župani občin pokroviteljic in minister za kmetijstvo g. Ciril Smrkolj.

V organizacijo in izvedbo razstave je bilo vključenih preko 270 ljudi, od tega 57 rejcev, 18 članov pripravljalnega odbora, vse ostalo pa so bili ljudje, ki so sodelovali pri pripravi razstave, predstavitvi živali ali v samem programu razstave.

T. M.

OPOZORILO !

Vse lastnike psov prosimo, da vodijo svoje pse ob sprehodu na povodcu, oziroma jih naj ne puščajo, da se prosto gibajo v naravi.

Jesensko in zimsko obdobje je čas, ko prostoživeča divjad nima večje možnosti za kritje v naravi.

Lovci LD Lukovica

Godba Lukovica

vabi na

novoletni koncert

28. decembra 2000

Gostje bodo

Kamniška mestna godba

NEKAJ NOVEGA IN LEPSŠEGA V KULTURNI DEDIŠČINI NA VIDMU

V jesenskem obdobju, pred zimo, se je gospodar Mahkotov Peter odločil, da svojega kmečkega orjaka topolarja ne bo pustil za zimo in zanamce v slabi luči, zato ga je temeljito popravil.

OBČANI IN OBČANKE

**LEPE PRAZNIKE, VELIKO ZDRAVJA,
LEP BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2001,
VAM ŽELIJO**

LOVCI LOVSKE DRUŽINE LUKOVICA

Ker je kozolec naš slovenski ponos, ga je popravil v temeljih z lepšo lokacijo, novo kritino in zamenjavo trhljih lat. Pomagali so sosedje, sorodniki, prijatelji, strokovna dela pa je odlično izvedel naš obrtnik Tesar d.o.o. s Prevoj.

Delo je zahtevalo dober premislek, kako se je potrebno večje in varno lotiti prestavitve več deset ton težkega lepega objekta za nekaj metrov. Uspelo je mojstrom in tako bo Mahkotov topolar še dolgo v ponos našim krajem in kulturni dediščini na Slovenskem. Kot je do sedaj več kot sto let kljuboval času, bo obnoven dočkal še enkrat toliko.

Čestitamo Petru!
Mimoidoč

GOBE SO! PRAVI GOBAR MARJAN CERAR

Marjan gobari že od otroških let naprej. Doma je iz Krašnje, planinec, pohodnik in občasni gobar. Marjana sem slučajno srečal v gostilni Pri BEVCU v Lukovici, v torek, 10. oktobra, v popoldanskih urah. V rokah je držal gobana-jurčka - velikana. O najdbi trofeje, zdravega gobana, ki je tehtal 2.47 kilograma, je nastala spominska fotografija v prisotnosti župana Anastazija Živka Burje.

O najdbi velikana mi je zaupal, da ga je odtrgal v gozdu Vrh nad Krašnjo, tam kjer gobe rastejo. Treba je imeti dobro oko in revir, pa je uspeh zadovoljiv. Kadar ima čas, gre v gozd in vedno kaj dobi za v košaro, seveda majhne jurčke. Tako je gobarju Marjanu jurček-velikan polepsal dan, saj v življenju še ni našel tako velikega in teškega, zdravega in užitnega jurja.

Gobje trofeje je bil Marjan tako vesel, da se je še istega dne oglašil v gostilni Pri BEVCU in na ta račun nekaj spil. Gostje so bili navdušeni, najbolj pa gobar Marjan.

Zdrav goban je postal žrtev gospodinjinega noža in kuhanja za juho.

Jože Novak

BERAČE SO KUHALI

Dnevi so čedalje krajši, večeri pa dolgi in hladnejši. Po poljih je v glavnem ponarejeno in koruzo smo že oličkali. Zvečer gledamo televizijo in se dolgočasimo.

Pogledam skozi okno na cesto, kjer se sem in tja pokažejo luči in mimo švigne avto. Peš hoditi skoraj ne vidiš več človeka. "Pa ni bilo zmeraj tako!" se oglasi oče. "Ženske so se rade obiskovale, možakarji so se zbirali po hišah, kadili in pripovedovali največ vojaške prigode. Mi fantje smo pa berače kuhali." "Ojoj, berače ste kuhali, pa menda ja ne žive?" ga podregam. "Mar res ne veš, kako je to bilo?" se zasmije in pripoveduje:

"Pri vsaki hiši, kjer se je prekuhalo, so nazadnje spravili 2-3 litre blinje od prve kuhe v posebno posodo. Najstarejši fant v vasi je organiziral beračijo. Trije fantje so šli od hiše do hiše. Dva sta nosila veliko kanglo, tretji pa je bil laboratorist. V roki je imel kozarec in vžigalice. Tako so hodili po vasi in zbirali berače v kanglo. Seveda so podarjeno tekočino sproti preverjali, vohali ter ugotavljali jakost. Če je bila blina preblaga, je niso hoteli vzeti, to pa je bila seveda slaba reklama za tisto hišo. Ko je bila kangla polna beračev, so jo zlili v kotel pri fantovi hiši ter skuhali žganje. Tisti večer so hodili ljudje k tisti hiši in poskušali berača. Proti jutru je bilo kuhano. To žganje so prepolovili, polovico so ga prodali in za ta denar kupili vino. Kmalu potem so se spet zbrali pri kaki hiši. Fantje so prinesli berača in vino ter najeli muziko. To je bil največkrat godec s harmoniko. Veseli in glasni fantje so privabili celo vas. Dekleta so še prinesla hlebec kruha in skledo jabolk, piškotov pa menda skoraj niso poznali. Nazadnje ni ostalo nič, ostal je le kateri od mlajših fantov, ki je berača mešal z vinom.

Omenjena šega zaradi svoje pijančevanske narave ni ravno posnemanja vredna. Svoje čase je povezovala mladino in vso vas. Zaradi takšnih in podobnih druženj so bili ljudje v težkih in pomanjkanja polnih, zlasti poveljnih časih, bolj zadovoljni in srečni."

Marko Cerar

GRINTOVEC

Mladi planinci PD Blagovica smo se odločili, da se povzpnejo na najvišji vrh Kamniško-Savinjskih Alp, na Grintovec. Ta velikan, ki meri v višino kar 2558 m, se nam je zdel nepremagljiv, zato smo se odločili, da ga osvojimo v dveh dneh. Po tri urni hoji, ki nas je pošteno utrudila, smo se iz Kamniške Bistrice, od Žagane peči, povzpeli do Zoisove kočice na Kokrškem sedlu. Po malici in po prvih igrah, ki smo jih imeli pred kočo, ter po zaključku dneva, ki se je končal s čudovitim sončnim zahodom, smo se odpravili v kočo. Večerja, igre in smeh, vse je bilo "KUL" do desete ure, nato pa smo morali v postelje. V temi imajo "vici" še poseben čar, zlasti pa mi je všeč, ko se moramo potihoma smejati. Ne manjka veliko, da kdo od smeha ne počne, obenem pa še vsi povprek tišamo smeh in se potihoma deremo: pšš, pšš. Prebudili smo se v čudovitem jutru. Oskrbnica, ki je za nas skrbela kot mama, nam je pripravila obilen zajtrk, nato pa smo natovorili težke nahrbtnike in se odpravili proti našemu cilju. Lepi so bili pogledi na vse strani, mi pa smo bili bližje vrhu, iz koraka v korak. Še zadnji metri in velikan, ki se nam je zdel tako mogočen, je bil pod našimi nogami. Sledilo je okrepčilo, slikanje in pa razgled po okolici. Med nami je bil nekdo, ki še ni bil nikoli nad dvatisoč metri, zato je po stari planinski navadi sledil planinski krst. Po počitku smo se zapodili v dolino, ne kot pepčki, ampak kot pravi planinci, ki pazijo na vsak korak, da ne bi prišlo do nesreče. Ko smo prišli nazaj do koče, nam je oskrbnica pripravila tako močno kosilo, da ga je kar nekaj ostalo v skledah. Siti in zadovoljni smo se odpravili do našega izhodišča, kjer nas je že čakal prevoz. Kljub nekoliko bolečim nogam smo vsi zadovoljni ugotovili, da imamo od vseh pohodov najraje malico in pa spanje v planinskih kočah.

Bojan Pustotnik

Matjaž in Tomaž

(Foto: Andrej Capponi)

Praznični koncert slovenskih ljudskih ljubezenskih pesmi

»VSE NAJLEPŠE ROŽICE«

Kulturno društvo Janko Kersnik vabi na praznični koncert slovenskih ljudskih ljubezenskih pesmi, ki bo v **soboto 30. decembra 2000 ob 20. uri** v **Kulturnem domu v Lukovici**.

Na celovečernem koncertu bosta nastopila baronist **Matjaž Robavs** in citrar **Tomaž Plahutnik**. Slednjega že vsi dobro poznamo, gospod Matjaž Robavs pa v našem kraju nastopa prvič.

Mladi talentirani pevec je tako na slovenskih kot mednarodnih pevskih tekmovanjih dosegel vrsto prvih nagrad, redno koncertira po Evropi, na Japonskem in v Kanadi.

Po koncertu bomo skupaj nazdravili s kozarčkom rujnega in si zaželeli vse najlepše v prihajajočem letu.

Predprodaja vstopnic:

- Gostilna Rus, Šentvidu pri Lukovici,
- Minimarket GP Trojane,
- Trgovina VELE Krašnja,
- Trgovina DOMINO Lukovica.

Vstopnice bodo na voljo tudi uro pred pričetkom koncerta v Kulturnem domu.

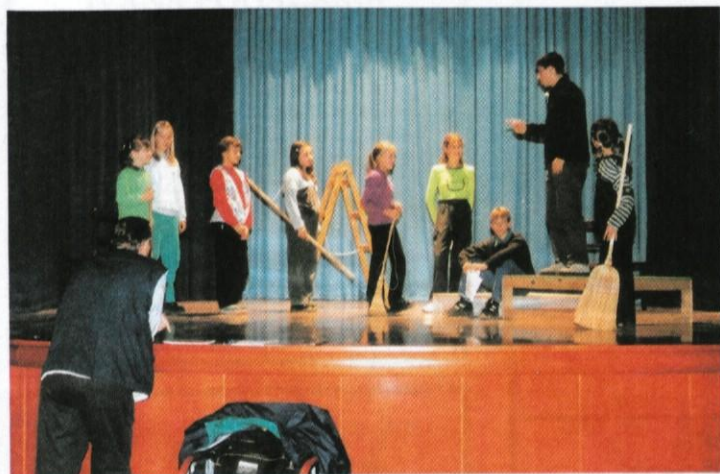
LETEČI REPORTER

Članek o Državni prvakini v King boku boste prebrali v naslednji številki

Obnovili so Marijino znamenje v Lukovici

Priprava za nastop

Jaz tečem on pa ne

Pokopališče zapuščenih vozil v centru Lukovice

»Lovčev strel me je pohabil«

								OBVEZNO CTIVO	ZBIRKA APOSTOL- PISEM	KRMNA RASTLINA	PERZUA	IND. POLITIK ŠASTRI	ALBERTO TOMBA	STROJE- PISKA	PASTIRSKI PES	RADUJ
							SREDSTVO ZA ODSTRA- NJEVANJE DLAK									
							IZVRŠNI ORGAN ALI OBLAST									
							MAŠNA KNJIGA Z MOLITVAMI						PETER ČERNE			
							ZALIV RUME- NEGA MORJA MAN					GR. MIT LETALEC				
							ZAČETEK PRIMKA IN IMENA TONČKE ČEČ			PREDLOG	DELI POHIŠTVA		STAROGRŠ. KOVANEC			
							DOBA VEK				IGLASTO DREVO				NEKDANJI RUSKI VLADAR	SMUČARSKI CENTER NA ŠVEDSKEM
	DIVJA AKACIJA	NEKDANJE PRVO BERILO	BABICA	NEZMOŽNOST ZA BRANJE	RADO NAKRST	OSNOVA BIVANJA	GLEJ SLIKO									
							POZIV, KLJC									
VRSTA RASTL- KI SE UPORABLJA ZA KOMPOT											KLICATELJ					
UREJEN NASAD OB OBALI											SKRBNIK, VARUH					
											KRATICA HUMANI- TARNE ORG.	KRATICA ZA SK. AM. DOBRDEL. ORG. PREDMESTJE LONDONA				
MAJHNE PUNČKE, OTROCI					POLT				SESTAVINA SEČA					VZKLIK BOLEČINA	SANJE	DOLGA DOBA, RAZDOBJE
					OBLIKA MUSL. MOŠ. IMENA				ANTIČ. MESTO V SIRIJI (HOMS)							
TELIČKA						IME NOVINARKE BIZILJ							VRHUNSKI ŠPORTNIK			KALCIJ
						PRITRDILNICA							OKSID			
NIKALNICA			HUDA JEZA				IME PEVKE PRODNIK				PREDST. ZEL. BRATOVŠČINE					
			RANKO NOVAK								NIKICA VELENTIČ					
MESTO Z OPUŠČENIM RUD. ŽIV. SREBRA							LJUDSKA PRITRDILNICA	IME PREBIVALCA PO KRAJU						PREDLOG		
								ASTAT						KRAJEVNA SKUPNOST		
IME TV. VODITELJICE KOREN							DOLG HRIB NAD DOLINO BOLSKE									SESTAVILA CILKA URANKAR
POVRŠINSKA MERA			ALFI NIPIC				INDIJSKI BOG OGNJA				GORSKA STRAŽA SLOVENIJE					

Rešitev prejšnje križanke.

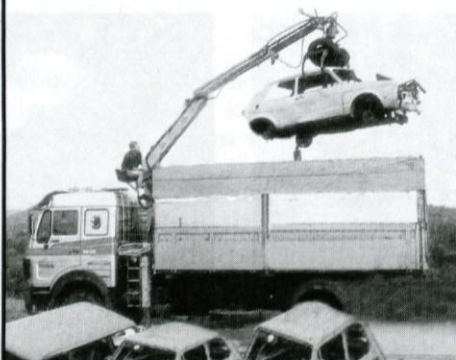
Vodoravno: municija, arenikola, Lara, Osti, Ada, Ani, šn, grapar, oaza, ro, Lukovica, navadni komar, berilo, dnevna soba, akademik, Adrija, Č.Š., znanec, brana, Bi, signatar, AO, Admont, oz. Tb, Si, SP, Akbar, Al, Aolto, Itala, Dora, Ado, tinea, ol, Onek, trsje, Asta, ora, soseda, av, rti, sok, TN, en, na

Rdeči križ Blagovica

*vošči vsem
članom
vesel božič
in srečno novo leto*

RK Blagovica

VEČJIH KOSOVNIH ODPADKOV SE BOŠTE ZNEBILI ČE POKLIČETE

JANEZ LAVRIČ
Veliki Jelnik 6
1223 Blagovica
tel.: 041 618 351

Tudi na vozu se kuha

Mnogo
prezgodaj nas
je v 41. letu
starosti zapustil
naš dragi brat
in stric

VIKTOR OCVIRK

iz Loga nad Blagovico

Iskrena hvala vsem sorodnikom,
sosedom in znancem za izrečeno
sožalje, darovano cvetje in sveče. Hvala
gospodu župniku za lep poslovilni
obred in iskrena hvala vsem vam, ki ste
ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*Hiša tiha prazna je
postala, ko si vzel od
nas slovo, v srcu
bolečina
je ostala, ki
prenehala ne bo.*

Ob prerani izgubi
našega dragega
moža, očeta,

starega očeta in brata

IVANA POGAČARJA

iz Vošč nad Blagovico

se vsem sorodnikom, sosedom in
znancem iskreno zahvaljujemo za
pomoč, izrečena sožalja, darovane
sveče in cvetje ter darove za svete
maše. Zahvaljujemo se tudi
g. župniku Vrtovšku za lepo opravljeni
pogrebni obred, pevcem Lipe s Trojan
in g. Janezu Cerarju za lep govor
ob odprtem grobu.
Vsem še enkrat hvala.

Vsi njegovi

*Ni smrt tisto, kar
nas loči,
in življenje ni,
kar družijo nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena
Zanje so razdalje,
kraj in čas.*

V SPOMIN

Triindvajsetega oktobra je minilo
dvajset let, odkar nas je nepričakovano
zapustil ljubeči mož in skrben oče

MIRKO LAVRIČ

iz Kompolj

Tvojo ljubezen še vedno pogrešamo in
te ohranjamo v lepem spominu in
vsem, ki se za hip ustavite ob
njegovem grobu.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob bolečem
slovesu od naše
drage mame

ANE HROVAT

Pečnikove mame

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, prijateljem in znancem za
izraženo sožalje, darovano cvetje,
sveče, maše ter spremstvo na njeni
zadnji poti. Zahvaljujemo se sosedom
in ostalim vaščanom za nesebično
pomoč v času slovesa od naše mame.

Hvaležni smo vsem, ki ste jo med
njeno boleznijo obiskovali, pomagali
pri negi, jo vzpodbujali in drugače
skrbeli zanjo. Posebno zahvalo smo
dolžni patronažnima sestrama Martini
in Irmi iz ZD Domžale ter zdravnikom
in osebju CIIM-a za strokovno nego in
pomoč v zadnjih dnevih njenega
življenja. Zahvaljujemo se gospodu
župniku za opravljen pogrebni obred,
pevcem za zapete pesmi ter govorniku
za poslovilni govor.

Vsem, ki ste nam ob težkih trenutkih
stali ob strani, nas poslušali in bodrili,
iskrena hvala.

Hči Anica in sin Jože z družinama

*Zemlja si je vzela,
kar je njeno,
a kar ni njeno, nam
ne more vzeti.
In to, kar je
neskončno
dragoceno,
je večno in nikdar ne
more umreti.*

ZAHVALA

V 81. letu starosti nas je po težki
bolezni zapustil naš dragi mož,
atek, dedek in pradedek

STANKO PUSTOTNIK

iz Lipe nad Blagovico

Iskreno se zahvaljujem vsem
sorodnikom, prijateljem in
znancem za pomoč, darovano
cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste
ga pospremili na njegovi zadnji
poti. Posebna zahvala dr. Farkašu
in višji medicinski sestri Irmi
Markovšek, ki sta ves čas njegove
bolezni zanj skrbela, ga redno
obiskovala in nudila pomoč na
domu. Lepa hvala tudi Žordani
Stanku za ganljive poslovilne
besede in g. župniku Potočniku iz
Krašnje za lepo opravljen obred.
Žalujoči: žena Pavla, hčerke Milka,
Justina, Rozalija in Ivanka
z družinami

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
našega ljubega
moža, očeta,
dedka, brata, tasta
in strica

ANTONA PERVINŠKA

iz Krašnje 60

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, prijateljem in
znancem, ki ste nam ob težkih
trenutkih stali ob strani. Hvala za
izrečena pisna in ustna sožalja, za
darovano cvetje, sveče, maše in
vso in vsakršno pomoč, ter vsem,
ki ste ga v tako velikem številu
pospremili k njegovemu mnogo
prezgodnjemu večnemu počitku.

Iskreno se zahvaljujemo
zdravstvenemu osebju ZD
Lukovica, kolektivu TOSAMA,
pevcem Okteta TOSAMA, pevcem
cerkvenega zbora Krašnja, še
zlasti g. Marjanu Štruklju, sosedu
g. Grilju Francu in govornikoma
ob odprtem grobu.

Hvala g. župniku Antonu
Potokarju za lepo opravljen
pogrebni obred in poslovilne
besede.

Hvala vsem in vsakomur za lepo
misel nanj.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči
izgubi naše
drage mame,
stare mame,
prababice in
tašče

JOŽEFE LAVRIČ

iz Krašnje 60

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, prijateljem in
znancem, ki ste nam ob težkih
trenutkih stali ob strani. Hvala za
izrečeno sožalje, darovano cvetje,
sveče in svete maše. Hvala družini
Močnik iz Krašnje. Hvala vsem, ki
ste jo v velikem številu pospremili
na njeni zadnji poti.

Iskreno se zahvaljujemo
g. župniku Antonu Potokarju za
lepo opravljen pogrebni obred,
pevcem cerkvenega pevskega
zbora Krašnja in govorniku ob
odprtem grobu..

Vsi njeni

TROJANE d.d.

KJER SO DOMA SLASTNI TROJANSKI KROFI

Trojane eno od redkih gostišč iz tradicije dobre stare gostilne.

Ob evropski prometni žili Dunaj-Trst, je leta 1859 zrasla za tisti čas mogočna Konškova gostilna s prenočišči, v kateri se je vsakdo rad ustavil. Že leta 1913 je skozi Trojane vozil redni avtobus.

Posodobljeno in razširjeno gostišče Trojane je kos tudi današnjemu prometu, ob vsem tem pa je ohranilo nekdanjo domačnost, sloves dobre kuhinje in počivališča.

Prijazna postrežba, prijeten ambient in pestra izbira odličnih domačih jedi, polnijo gostišče ob vsakem času. Kako tudi ne? Saj so nosilci znaka SQ, kar pomeni slovensko kvaliteto za proizvode in gostinske storitve.

Od vseh dobrot pa prav zagotovo najbolj slovijo slastni trojanski krofi. Njihova priljubljenost ni naključje; še vedno jih delajo ročno po starem hišnem receptu.

Gostišče ponuja manjše gostinske sobe v stari gostilni in večje v novih restavracijskih objektih. V poletnem času je najprijetneje pod veliko platneno streho na terasi, kjer se odpira pogled na Zasavsko hribovje in prelepo predalpsko gričevje, kjer so zrasle tudi Trojane.

Tudi ob novi avtocesti bodo Trojane ostale mikavno počivališče z domačnostjo, ki je zlepa ne premore kak sodoben obcestni objekt.

